

NOVICIJA

LIST FRANJEVAČKIH NOVICIJATA JKPM

U ovom broju:

- 3 ... Uvodnik
- 4 ... Zavjetovanje i oblačenje novaka na Visovcu
- 6 ... Oblačenje novaka u Mostaru
- 8 ... Bosna Srebrena dobila dvojicu novaka
- 10 . Stopama bl. Miroslava Bulešića
- 12 ... Tri slavlja u dva dana na Trsatu
- 14 ... Sedmorica braće Hercegovačke franjevačke provincije položila vječne zavjete
- 16 ... O izgubljenoj ovci i izgubljenoj drahmi
- 18 ... Kod braće franjevaca u Sloveniji
- 20... Simpozij o „Riječkoj majci
- 22 ... Posjet novaka s Humca samostanu i postulaturi u Imotskom
- 24 ... Promocija časopisa „Ulične svjetiljke
- 25 ... Stopama sv. Franje Asiškog
- 31 ... Trsatski novaci na Plataku
- 32 ... traganjE i nalaženjE istine
- 33 ... Stopama pobijenih fratara
- 35 ... U Mostaru su se susreli novaci i postulanti
- 36 ... Generalni ministar OFM-a posjetio novake
- 38 ... Novaci na provincijskoj duhovnoj obnovi
- 39 ... Trsatski novaci položili Pravilo sv. Franje
- 40 ... Apostolski nuncij u samostanu na Humcu
- 42 ... Provincijska duhovna obnova
- 43 ... Novaci s Humca posjetili fratre na Gorici
- 44 ... Trodnevnica sv. Paškala u Vitini
- 46 ... Trsatski novaci po prvi put u Zagrebu
- 47 ... Završni ispit trsatskih novaka
- 48 ... Pomlađuje se Bosna Srebrena
- 50 ... Svečano je bilo na Humcu i u Mostaru
- 53 ... Prvi zavjeti na Trsatu
- 53 ... Oblačenje na Trsatu
- 54 ... Obisk samostanov severozahodne hrvaške

impresum

NOVICIJAT – List novicijatâ
Južnoslavenske konferencije
provincijalnih ministara (JKPM)

Godište XX., broj 18, 2022./2023.

Nakladnik: Novicijati JKPM-a

Uredništvo: Novicijat Trsat

Odgovorni urednik: fra Ivan Miklenić

Fotografije: Arhiva novicijatâ

Grafičo oblikovanje: Danijel Iončar

Tisak: Og-Grafika d. o. o., Ogulin

Naklada: ??? komada

Rujan 2023.

Uvodnik

Dragi štioče!

Nekoć su stari pisali tako i ja koristim priliku i ove godine dobrotom i velikom suradnjom fra Marka Ešegovića uz tehničku pripravu g. Danijela Lončara imate u rukama novi broj lista Novicijata koji ove godine izdaje Slovenska Frančiškanska Provincija sv. Križa sa sjedištem u Ljubljani, čiji su novaci fra Andraž Gorenc i Filip Mlinar bili u novicijatu na Trsatu, u Hrvatskoj Franjevačkoj provinciji sv. Ćirila i Metoda sa sjedištem u Zagrebu. Brigu i skrb za njih je imao i magister fra Pepi Lambrecht koji je redovito mjesečno dolazio iz Ljubljane i tako obogatio svojim predavanjima nastavu u novicijatu.

Susret novaka u Sloveniji mislim da nikog nije ostavio ravnodušnim! Provincijalni ministar fra Marjan Čuden odmah je spremno i radosno prihvatio organizaciju susreta novaka u Sloveniji!

Ljepota prirode Božje, veličanstvene crkve i Svetišta za koja brinu naša braća, velika skrb za samostane i kulturna dobra a iznad svega bratska ljubav i gostoprimstvo kod braće u svakom samostanu koji smo posjetili kao i ss Klarisa u Nazarju! Bog plati!

Kao i prijašnjih godina donosimo razne vijesti i događanja koja su obogatila početak redovničkog života naše najmlađe braće koja su oblačenjem postalo sadašnjost i nastavak franjevačke prisutnosti u ovim krajevima smijemo slobodno reći Franjevačke Bosne i Hercegovine, Hrvatske i Slovenije!

Zahvalni našim poglavarima i braći iz Provincija i ove smo godine bili u Asizu putevima sv. Franje, sv. Klare i prve braće. Slavimo osamstotu godišnjicu Potvrđenog pravila (1223.) Ovo je Pravilo od tada do danas na snazi u franjevačkom redu. Napisao ga je sv. Franjo u samoći malenog mjesta Fonte Colombo u suradnji s kardinalom Ugolinom iz Anagnija (koji je postao papa Grgur IX), svecem i zaštitnikom franjevačkog reda. Pravilo je odobrio papa Honorije III, 29. studenog 1223., bulom Solet annuere.

Grecio i jaslice Sv. Franje žele ponovno ugrijati naša srca i probuditi Isusa koji je zaspao u srcima naših suvremenika!

U jubilarnoj godini Pravila i Jaslica možemo i mi zaključiti da su „Jaslice, križ i euharistija – tri čuda

ljubavi“ kako je voljela reći službenica Božja i franjevačka trećoredica na Trsatu, Majka Marija Krucifiksa Kozulić, utemeljiteljica družbe Sestara Srca Isusova u Rijeci. Riječka Majka kako su ju mnogi nazivali.

Na kraju svoje službe u novicijatu rado pišem ove retke zahvalan svima koji su na razne načine pomagali našoj mladoj braći u rastu i razlučivanju njihova poziva i prvih koraka franjevačkog života! Svaki novicijat ima neke svoje posebnosti koje mogu biti bogatstvo za sve nas. Zato, dok budete čitali ove članke i uživali u slikovnim priložima, želimo Vam mir i dobro!

Fra Ivan Miklenić
dosadašnji magister novaka na Trsatu

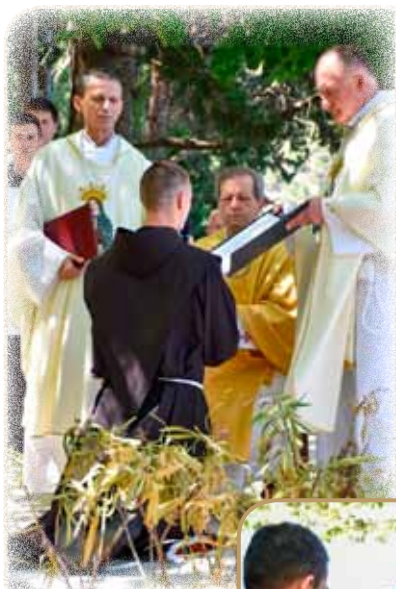

Posebno je svečano bilo na Visovcu

U subotu 2. srpnja 2022. godine na Gospinu otočiću Visovcu prve jednostavne zavjete u ruke dr. fra Marka Mrše, provincijala Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja, položila su trojica dosadašnjih novaka: fra Marin Kujundžić, fra Ante Mijoč i fra Daniel Živković, a franjevački habit obukao je dosadašnji postulans Mario Pavić. Svečanom misnom slavlju na otvorenom predsjedao je provincijal fra Marko uz koncelebraciju fra Zorana Kutleše, provincijskog vikara, fra Marka Nimca, gvardijana samostana na Visovcu, fra Mije Šabića, meštra novaka te još dvadesetak svećenika. Prije početka misnog slavlja održan je obred oblačenja u kojem je postulans Mario obukao redovničko odijelo – franjevački habit, a u tome mu je pomogao fra Frano Laco. Nakon prigodne propovijedi uslijedio je obred prvog zavjetovanja dosadašnjih novaka ko-

4

ji su primili Pravilo i Konstitucije Reda Manje braće te se obvezali živjeti po njima sljedeću godinu dana.

Pjevanje su predvodili bogoslovi Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja uz orguljašku pratnju prof. Pere Prosenice. Kod oltara je služio novozaređeni đakon iz Konga fra Richard Kakule Mahamba uz trojicu franjevačkih bogoslova.

Na koncu misnog slavlja riječ zahvale Bogu i Gospi od Anđela uputio je visovački gvardijan fra Marko Nimac, čestitavši novaku i novozavjetovanicima te njihovim obiteljima.

Nakon gozbe za stolom Gospodnjim, svi prisutni su, uz dobro raspoloženje, našli okrjepu za zajedničkim stolom na drugoj strani Gospina otočića. Novak fra Mario Pavić godinu kušnje provest će u novicijatu Hercegovačke franjevačke provincije Uznesenja BDM na Humcu.

Tekst: fra Valentino Radaš
Fotografije: franjevci-split.hr

Hercegovačka provincija bogatija za osam fratara

6

U subotu, 9. srpnja 2022., u 18 sati, u crkvi sv. Petra i Pavla u Mostaru, pod svetom misom u 18 sati, osmorica postulanata obukli su franjevački habit i stupili u novicijat Hercegovačke franjevačke provincije. Novicijat će provesti u samostanu sv. Antea Padovanskog na Humcu. Novi novaci su: fra Petar Bunoza (Župa sv. Ante, Humac), fra Bože Dodig (Župa Uznesenja BDM, Seonica), fra Stipe Iličić (Župa sv. Ivana Krstitelja, Ružići), fra Josip Pavlović (Župa sv. Jakova, Međugorje), fra Karlo Šakota (Župa Krista Kralja, Čitluk), fra Frano Šego (Župa Bezgrešnog začeća BDM, Posušje), fra Andrija-Ante Vasilj (Župa sv. Jakova, Međugorje) i fra Franjo Vasilj (Župa sv. Jakova, Međugorje).

Misno slavlje i obred oblačenja predvodio je provincijal fra Jozo Grbeš. Zajedno s njim obrede je vodio magistar postulanata fra Iko Skoko. Uz njih su bili sadašnji magistar novaka fra Stanko Mabić te sadašnji magistar fra Ivan Landeka ml., gvardijan fra Danko Perutina te još 30 misnika.

„Danas je dan kada se oblačite u nešto novo. Oblačenjem habita oblačite se u nove ljude. Ja vam

jednostavno danas govorim: Obucite se u svjetlost i postojanost, u mir i dobrotu, u nježnost i snagu. Naš franjevački habit je smeđe boje, boje zemlje i boje prašine, boje poniznoga i boje neznatnog, boje nepoznatoga i boje tajanstvenog. I za nas je ova boja uvijek poziv na njegovanje i poniznost srca, a onda i života“, kazao je provincijal fra Jozo, te nadodao da čovjek kada se sagne duboko do zemlje pred drugim čovjekom, pred ljudskom patnjom, pred milošću Božjom, sagnut do zemlje, ponizna duha, spreman je zaboraviti svoj 'ja', a ostavlja sav prostor Kristu samome.

„Ono što oblikuje naša djela jest ono što oblikuje našu čežnju. Ta čežnja nas čini djelovati. Duhovnost na koncu je put koji se bavi čežnjom. Biti s Bogom jedno da bismo čovjeku mogli pomoći. Neka ta vaša čežnja oblikovana franjevačkim duhom bude uvijek čežnja za višim darovima. U meni nećete imati samo provincijala, nego brata. U braći našoj imate braću. I u nama danas ovdje i u onima poslije nas. Jer ono što je veće od nas – ostaje i kada nas biti ne bude. I lijepo će vam

biti, i dobro će vam biti, i kad vam teško bude opet će vam dobro biti“, zaključio je provincijal.

Liturgijskom asistencijom ravnao je fra Marko Galić zajedno s novacima i bogoslovima. Misno slavlje svojim skladnim pjevanjem uzveličali su također naši bogoslovi. Nakon svete mise, druženje je nastavljeno u klastru samostana.

Tekst: franjevci.info
Fotografije: **Radio Mir Međugorje**

Bosna Srebrena dobila dvojicu novaka

8

U subotu 9. srpnja na spomendan bl. Marije Petković u crkvi franjevačkog samostana sv. Bonaventure u Visokom po prvi put su obukli habit sv. Franje Asiškog fra Noa Strinić iz župe sv. Juraja u Vitezu i fra Ivan Pilić iz župe sv. Terezije od djeteta Isusa iz Bistrica kraj Uskoplja.

Svetim misnim slavljem predsjedao je mnogopoštovani otac provincijal Bosne Srebrene fra Zdravko Dadić uz koncelebraciju dvadeset svećenika, među kojima su bili: fra Marko Ešegović, meštar novaka, fra Marinko Štrbac, meštar postulanata, fra Franjo Radman, visokog gvardijana i drugi.

Nakon navještaja evanđelja uslijedio je obred oblačenja habita. Kandidate je najprije predstavio meštar postulanata, a zatim su izrekli da žele obući odijelo sv. Franje i postati iskušeni u sljedećih godinu dana u Redu manje braće. Zatim je provincijal izmolio molitvu, a meštar je novaka podijelio kandidatima njihove habite koje su obukli uz pomoć župnika.

Po završetku obreda fra Zdravko Dadić se obratio prisutnima u svojoj homiliji. Posebno se obratio na-

šim novacima, kazao im je da su napravili veliki korak sami tim što su se u ohrabрили i rekli Gospodinu svoj: „Evo me!“ Sada odlaze u novicijjat, to je vrijeme u kojem trebaju intenzivno moliti i pred Gospodinom razmišljati o svom pozivu, jer njihova je zadaća kao budućih redovnika naviještati Radosnu vijest Isusa Krista u svijetu koji je pun raznih izazova, a s tim izazovima treba znati živjeti treba znati što je dobro za mene i za druge, nikad nije i nikad ne može biti rješenje kušati sve što se stavi pred nas, mudrost je znati što nam može koristiti, a novicijjat je vrijeme u kojem se treba pripremiti za to.

Druženje je nastavljeno na ručku nakon svete mise, a zatim su novaci s mešтром fra Markom otišli put Mostara na oblačenje habita novaka Hercegovачke provincije s kojima će provesti zajedno godinu novicijjata u samostanu sv. Ante Padovanskog na Humcu.

Tekst: fra Matej Juričević
Fotografije: fra Dario Laštro

Stopama bl. Miroslava Bulešića

Jedne sunčane srpanjske srijede, na sv. Iliju Proroka, naša samostanska zajednica na Trsatu posjetila je najveći poluotok istočne obale Jadrana – Istru. Ovom izletu nije bio jedini cilj uživati i diviti se Božjem stvoriteljskom djelu. Htjeli smo proći i svojevrsnim križnim putem našeg hrvatskog blaženik Miroslava Bulešića koji je svoju reverendu oprao u krvi Janjetovoj. Mi kao zajednica smo željeli baš to, zajedno gibajući se u molitvi i bratskom druženju pratiti ne auto koji vozi ispred nas, nego živoga Krista kroz krvave stope Miroslava Bulešića.

Prva postaja ovog puta bilo je **Lanišće**. Ondje nas je dočekala župljanka župe sv. Kancija, Kancijana i Kancijanile. Približila nam je sam život bl. Miroslava Bulešića i taj nemili događaj koji se zbio na ovom mjestu. U svom govoru spomenula je gospođa Marija da je za vrijeme krizme bilo ljudi koji su čuvali ulaze kako komunisti ne bi mogli doprijeti do Miroslava. U jednom trenutku došla je policija, Juda koji izlazi iz mnoštva. Nada. Osjećaj sigurnosti. Ništa od toga! Naprotiv izdaja, bol i osuda. U tom trenutku ulaze komunisti i salijeću Miroslava. Vjerujem da je od onih ljudi koji su čuvali vrata netko krenuo u obranu Miroslava, ali Miroslav koji je bio sav uronjen u Krista u sebi je sigurno pomišljao: „Djeni mač u korice! Čašu koju mi je Otac dao zar da ne pijem?“ (Iv 18, 11). Zatim je slijedio sam krvavi čin. Umirući bl. Miroslav je izustio svoj posljednji vapaj: „Isuse primi dušu moju“. Slušajući ove riječi, u srcu mi odjekuju riječi desnog razbojnika: „Isuse sjeti me se kad dođeš u svoje kraljevstvo“. Miroslav toliko malen, ponizan, neznatan u ovom času boli i agonije zaziva onog jedinog. Svjestan svoje grešnosti, ali duboko svjestan veličine Božje ljubavi i milosrđa, tj. svetosti. Zadržali smo se kratko u molitvi, moleći zagovor bl. Miroslava da i mi poput njega svakog dana budemo spremni izreći baš te riječi: „Isuse primi dušu moju“. Umirati sebi, a živjeti jedino Kristu.

Druga postaja našeg proputovanja bio je **Svetvinčenat**. Rodno mjesto bl. Miroslava. Ono mjesto gdje je Miroslav prinio prvu misnu žrtvu. Možemo reći svojevrsni *Veliki Četvrtak*. Miroslav u zajedništvu sa svojim najmilijima. Podiže čašu Kristove krvi neznajući

da će je ubrzo i sâm piti. U samoj crkvi magistar fra Ivan Miklenić priredio je prigodan nagovor u kojem nam je detaljnije prikazao život našega blaženika. Zatim smo kao zajednica izmolili litanije blaženog Miroslava i ostali kratko u osobnoj molitvi.

Pretposljednja točka bila je bratski susret sa braćom iz **Rovinja**. Došavši u Rovinj dočekao nas je fra Smiljan Berišić zajedno s fra Ivanom i fra Božom koji su se zatekli u Rovinju na odmoru. Bratsko zajedništvo nastavili smo kod obiteljskog stola uživajući u međusobnom razgovoru i druženju. Po završetku ručka domaćin je, uz bogati stol koji je pripremio, poklonio svakom od nas i prigodne darove. Fra Smiljan nas je zatim proveo kroz samostanski muzej koji obiluje li-

turgijskim predmetima, relikvijama, liturgijskim ruhom i ostalim vrijednim umjetninama.

Nakratko smo posjetili i **Rovinjski brijeg** na kojem se nalazi crkva sv. Eufemije. Poneka braća odlučila su se uroniti u ljepote Jadranskog mora, dok su ostali uživali u hladnoći samostanskih zidina, a neki su osvježenje pronašli u čašici sladoleda.

Posljednje mjesto na kojem smo zaključili ovaj lijepi hod bio je kako ga zovu istarski dragulj gradić **Bale**. Tamo nas je dočekala majka našeg fra Samuela koja nas je stručno provela kroz crkvu i muzej. U cr-

kvi smo zajedno otpjevali *Salve Regina*, učinili zajedničku fotografiju te se ispunjena i radosna srca vratili pod okrilje naše Gospe Trsatske.

fra Loris Pilav, novicijat Trsat

Tri slavlja u dva dana

Dana 26. i 27. kolovoza 2022. na Trsatu su se okupila brojna braće iz Slovenske franjevačke provincije svetoga Križa, Zadarske franjevačke provincije sv. Jeronima, te Hrvatske franjevačke provincije svetih Ćirila i Metoda. Razlog ovog međuprovincijskog i međunarodnog susreta bilo je oblačenje trojice novaka, ulazak u postulaturu novih trojice postulanata te zavjetovanje petorice novaka.

Oblačenje novaka

Dana 26. kolovoza 2022. na Trsatu su se okupila brojna braće iz Slovenske franjevačke provincije svetoga Križa te Hrvatske franjevačke provincije svetih Ćirila i Metoda. Razlog ovog međunarodnog susreta bilo je oblačenje trojice novaka i ujedno početak nove novicijatske godine. Redovnički habit obukli su: fra Andraž Gorenc i fra Filip Mlinar iz Ljubljane te fra Ivan Fičković iz Požege.

U 16 sati zajedno s pristiglim gostima, prije svega rodbinom i prijateljima novih novaka, započeo je obred oblačenja u bazilici Majke Božje Trsatske. Obred je predvodio provincijal fra Milan Krišto, a uz njega je bio i slovenski provincijal fra Marjan Čuden te magister novaka fra Ivan Miklenić i novi vicemagister fra Gabrijel Bošnjak.

Nakon fra Milanovog uvodnog pozdrava magister fra Ivan je prozvao kandidate za novicijat koji su svojim „Evo me!“ ponovo potvrdili svoju želju da nasljeđuju Isusa Krista po uzoru na svetoga Franju. Potom je fra Gabrijel pročitao odlomak iz životopisa sv. Franje od fra Tome Čelanskog. Postulant Ivan je pročitao ulomak iz Djela apostolskih o tome kako se prva Crkva držala zajedno te da im sve bijaše zajedničko, a postulanti Andraž i Filip su čitali naizmjenice psalam dok su svi okupljeni ponavljali anftionu: „Glej, prihajam, da spolnim tvojo voljo Gospod“. Evanđelje su navijestili provincijali fra Milan i fra Marjan, svatko na svome jeziku.

U propovijedi koja je uslijedila, fra Marjan je naglasio kako habit koji novaci oblače treba njima i drugima svjedočiti kako su se odlučili za Krista. Uz to, habit su nosili brojni svetc i mučenici što govori kako je to odijelo sveto. Dodao je i kako je redovnički poziv Božji dar i da, ako se habit nositi na silu, to nije dobro, već se treba radovati tome što nas Bog poziva, kao i tome što smo mu se odazvali. Fra Marjan je pozvao najmla-

đu braću u redovništvu da se nauče graditi bratstvo dobrim odnosima, te da se uvijek trude druge gledati boljima nego same sebe. I na samom je koncu pozvao mladu subraću da gaje osobitu pobožnost prema Majci Božjoj, održavaju unutarnju gorljivost srca i budu veseli novaci.

Po završetku propovijedi uslijedio je blagoslov habita i samo oblačenje. Nakon oblačenja sva prisutna braća su bratski pozdravila najmlađu braću i poželjeli im mir i ustrajnost. Potom je uslijedio završni blagoslov te zajedničko fotografiranje. Kako i priliči, svoje

druženje su nakon obreda oblačenja nastavili u samostanskoj blagovaonici, u obiteljskom ugođaju oko zajedničkog stola.

Primanje u postulaturu

No to nije bio završetak slavlja toga dana. Navečer u 20 sati braća su se ponovo okupila u bazilici uz pojačanje fratara iz Franjevačke provincije svetog Jeronima u Dalmaciji i Istri. Razlog je bio primanje u postulaturu Šimuna Benedikta Kopričaneca, Ante Žulja i Borisa Čope. Obred primanja je predvodio provincijal fra Milan Krišto, a uz njega su bili i zadarski provincijal fra Tomislav Šanko te magistar postulata fra Marin Grbešić.

Prvi zavjeti novaka

Sutradan, 27. kolovoza, su na misi u 15 sati svoje prve redovničke zavjete dali „stari“ novaci. Svoj „Evo me!“ izrekli su fra Danko Mihovilović iz Karlovca, fra Teo Knežević iz Virovitice, fra Loris Pilav iz Zagreba, fra Antonio Bašić iz Rijeke i fra Domen Iljaš iz Ljubljane. Sv. misu je predslavio provincijal fra Milan Krišto, dok su uz njega koncelebrirali provincijali fra Marjan Čuden i fra Tomislav Šanko te magistri novaka iz sve tri provincije i ostala braća iz triju provincija.

Kako su zavjetovanici iz triju provincija i dvije države, bilo je prikladno podijeliti homiliju na dva povjednika. U prvom dijelu je zadarski provincijal fra Tomislav govorio o tome kako je uvijek potrebno nešto

pustiti u svome životu za veće stvari koje su ispred nas, a kada to učinimo dolazi Božji blagoslov na nas. Uz to je pozvao sve okupljene da se prisjete življenja u skrovnosti i da budu zaljubljeni u Krista. Zatim je slovenski provincijal fra Marjan rekao kako se na slovenskom za zavjete kaže obljub, što dolazi od riječi ljubav. Upravo radi toga je jasno zašto zavjetovanici daju svoje prve zavjete zbog ljubavi. Oni su spoznali i upoznali Boga kao ljubav, te živeći kroz zavjete žele odgovoriti na tu beskrajnu Božju ljubav.

Po završetku svete mise, nahranjeni Kristovom riječju i tijelom, svi su se premjestili u samostansku blagovaonicu na tjelesnu okrjepu te i tako proslavili prve zavjete braće.

fra Ivan Fićković

Sedmorica braće Hercegovačke franjevačke provincije položila vječne zavjete

U subotu, 3. rujna 2022., u samostanskoj i župnoj crkvi Uznesenja Blažene Djevice Marije na Širokom Brijegu, sedmorica braće Hercegovačke franjevačke provincije položila su svečane zavjete, a to su: fra Ante Vukoja (Župa sv. Petra i Pavla, Kočerin), fra Vinko Baćak (Župa sv. Mihovila Arkandela, Tomislavgrad), fra Ante Melhior Mitar (Župa Bezgrešnog začeca BDM, Posušje), fra Alojzije Slavko Anđelić (Župa sv. Kate, Grude), fra Venancije Malić (Župa Navještenja BDM, Velika Gorica), fra Željko

Pod svetom misom nadahnutom propovijedi obratio im se provincijal fra Jozo sljedećim riječima: „Draga braćo, vi danas svojim zavjetima stupate u vrijeme koje obilježava riječ vječno, stalno, neprekinuto. Zavjeti odražavaju stanje našega srca u čistoći, našega uma u poslušnosti i našega duha u siromaštvu. Vi ste odlučili poći za svetim Franjom, biti dio većeg od sebe, kako bi to veće od vas učinilo vas nositeljima milosti. Ako je išta potrebno svijetu u kojemu mi živimo onda su to autentični ljudi, autentične riječi autentična života. Franjo s Kristom u susretu susreo je sebe. Promijenio je život i sam se uvjerio u istinitost riječi svoga Učitelja da je dolazak sebi uvijek dolazak Njemu. Dolazak sebi je početak ljubavi i završetak svih ljudskih sebičnosti. Taj unutrašnji stav u Franji je sve promijenio. Susreo je gubavca i vidio da nije gubavac, gledao je dublje u čovjeka i prepoznao veću sliku. Stoga je Franjo vidio sebe kao što smo i mi pozvani vidjeti sebe kao dio većeg.”

Provincijal fra Jozo propovijed je zaključio riječima: „Draga braćo, budite bolji od nas da možemo koračati prema savršenijem, svaki put i svakoj generaciji. Kada susretnete svete ljude, pitajte se samo jedno pitanje: što oni imaju, a ja nemam, što oni imaju, a što ja želim biti? Kada susretnete loše ljude pitajte se samo jedno: kako im ja mogu pomoći? Svaki život ima svoju priču, najčešće priču boli koju smo mi pozvani liječiti. Kada susretne ohole ljude pitajte se samo jedno: kako mi možemo biti još ponizniji? Kada susretnete patnike pitajte se: kako ja mogu bolje nositi svoj križ i njihov križ? Mi nismo pozvani biti suci ovoga svijeta, nismo pozvani dijeliti suvišne riječi, nego smo pozvani biti pošтари milosti, nositelji dobrote, znakovi vječnoga... Zato vas molim večeras, na dan vašega početka, budite bolji od nas. Izazov nije u prosječnosti života, izazov

Tomić (Župa Bezgrešnog začeca BDM, Posušje) i fra Ante Begić (Župa Bezgrešnog začeca BDM, Posušje). Svoje zavjete položili su u ruke provincijalnoga ministra fra Joze Grbeše koji je predsjedao misnim slavljem u suslavlju braće svećenika. Jednomjesečnu pripremu za ovaj svečani događaj, kroz mjesec kolovoz i u zajedništvu s braćom iz drugih franjevačkih provincija, zavjetovanici su obavili su na Badiji, u Međugorju i Masnoj Luci.

je u svetosti. Vaša riječ obećanja prvi je veliki korak na tom putu. Budite autentična života kako bi vaša riječ bila autentična svakome i svugdje.”

Na koncu misnoga slavlja čestitke svečano zavjetovanoj braći i riječi zahvale svima koji su sudjelovali u organizaciji ovoga svečanoga događaja uputio je i fra Ivan Marić, gvardijan i župnik na Širokom Brijegu: „Radostan sam da se naša crkva na Širokom Brijegu posvetila ovim svečanim činom doživotnih zavjeta. Imali ste velike svjedoke ovoga čina večeras, to je širokobriješka Gospa, njezin lik s pouzdanjem gledamo. Drugi svjedok vaših zavjeta večeras je grob naših fratara koji je tu u bočnoj kapelici naše crkve, to nemojte zaboraviti, ponesite to sa sobom u život i kliči-

te uvijek ‘Ja sam brat poslušnost, ja sam brat siromaštvo, ja sam brat čistoća’ punim srcem i punim plućima. Čestitam svima nama, našim obiteljima, našoj Provinciji, našoj samostanskoj zajednici ovdje i hvala svima kojima treba zahvaliti”.

Mi, novaci, također smo radosni zbog naše braće koja su položila svoje svečane zavjete, a radujemo se, također, i zbog braće drugih provincija koja će uskoro položiti svoje svečane zavjete. Zahvalni smo Bogu da smo mogli nazočiti ovome svečanom i za našu braću važnom događaju, a braći želimo mir i ustrajnost u njihovom hodu za Kristom stopama svetoga Franje!

fra Ivan Pilić

○ izgubljenoj ovci i izgubljenoj drahmi

Lk 15, 1-10

Na nebu će biti radost zbog jednog obraćena grešnika.

Čitanje svetog Evanđelja po Luki

U ono vrijeme: Okupljahu se oko Isusa svi carinici i grešnici da ga slušaju. Stoga farizeji i pismoznanci mrmeljahu: »Ovaj prima grešnike, i blaguje s njima.«

Nato im Isus kaza ovu prispodobu: »Tko to od vas, ako ima sto ovaca pa izgubi jednu od njih, ne ostavi onih devedeset i devet u pustinji te pođe za izgubljenom dok je ne nađe? A kad je nađe, stavi je na ramena sav radostan pa došavši kući, sazove prijatelje i susjede i rekne im: 'Radujte se sa mnom! Nađoh ovcu svoju izgubljenу.' Kažem vam, tako će na nebu biti veća radost zbog jednog obraćena grešnika negoli zbog devedeset i devet pravednika kojima ne treba obraćenja.

Ili koja to žena, ima li deset drahma pa izgubi jednu drahmu, ne zapali svjetiljku, pomete kuću i brižljivo pretraži dok je ne nađe? A kad je nađe, pozove prijateljice i susjede pa će im: 'Radujte se sa mnom! Nađoh drahmu što je bijah izgubila.' Tako, kažem vam, biva radost pred anđelima Božjim zbog jednog obraćena grešnika.«

Riječ Gospodnja.

U današnjem odlomku Lukina evanđelja već u prvoj rečenici možemo vidjeti kako su se oko Isusa skupljali svi carinici i grešnici, a u drugoj rečenici kako su pismoznanci i farizeji mrmeljali da Ovaj prima grešnike i blaguje s njima. Često i puno puta možemo i mi

u našem životu vidjeti kako mrmeljamo na druge. Puno puta ne vidimo neke svoje grijehе i propuste, ali zato vrlo dobro vidimo grijehе drugih. Na to nas Isus upozorava kada govori da najprije izvadimo brvno iz oka svoga, kako bismo mogli izvaditi trun iz oka bratova.

U Evanđelju čitamo o dvije dirljive prispodobe: o izgubljenoj ovci i izgubljenoj drahmi. Tim svojim pričama Isus nas želi poučiti da je došao na ovaj svijet baš radi grešnika, kako je On dobri Pastir koji traži izgubljene ovce, koji je došao ne da sudi svijetu, nego da ga spasi. To lijepo ističe sv. Pavao u današnjem drugom čitanju, kada kaže; „Isus Krist dođe na svijet spasiti grešnike, od kojih sam prvi ja.“ Znamo da je prije obraćenja sv. Pavao progonio Crkvu Kristovu, ali

milost Božja s kojom je vjerno surađivao, učinila je od njega velikog apostola koji je žarko ljubio Isusa.

I danas Isus traži svoje izgubljene ovce. Traži ih na poseban način po sakramentima sv. ispovijedi i sv. pričesti. U sv. ispovijedi traži ih i liječi od zadobivenih rana, a u sv. pričesti ih hrani nebeskom hranom, Tijelom i Krvlju svojom. Baš zato današnje evanđelje trebalo bi plamenim slovima zapisati u srca onih grešnika koje hoće slomiti očaj, jer će na nebu biti veća radost zbog jednog grešnika, koji čini pokoru, nego za devedeset i devet pravednika, kojima ne treba pokore. Iz obe prispodobne današnjeg evanđelja progovara nam tako dirljiv način dobrote i ljubavi Isusova srca, tako neumorno traži grešnike i želi ih privinuti na svoje srce puno dobrote i samilosti. To svoje Božansko Srce probodeno kopljem i puno ljubavi Isus svima pokazuje govoreći: „Gle ovo Srce, koje je toliko ljubilo ljude“. Danas Isus govori i nama - Gle ovo Srce.

Zato promatrajmo, gledajmo Isusovo srce puno dobrote, milosrđa i ljubavi - tako dugo „dok se Krist ne oblikuje u nama“ (Gal 4, 19).

Fra Stipe Iličić

Više sadržaja o ovoj temi,

kao i drugim temama vezanim uz rad novicijata

možete naći na našim društvenim mrežama:

 www.novicijati-ofm.org

 novicijati.ofm@gmail.com

 Novicijati OFM

 Novicijati OFM

Susret novaka u Brezju

Od četvrtka do nedjelje, 22. – 25. rujna 2022., u slovenskom nacionalnom svetištu „Marija Pomagaj“ u Brezju održan je susret novaka Južnoslavenske konferencije provincijalnih ministara Reda manje braće (JKPM OFM). Ovogodišnji je organizator i domaćin bila Slovenska franjevačka provincija Uzvišenja svetog Križa. Na susretu se okupilo petnaest novaka, četiri meštra (fra Ivan Miklenić i fra Gabrijel Bošnjak – Trsatski novicijjat, fra Ivan Landeka – Hercegovački novicijjat i fra Marko Ešegović – Bosna Srebrena), te provincijalni ministar fra Marjan Čuden i bogoslov fra Domen Iljaš - Slovenske franjevačke provincije, koji su nam bili vodiči cijelog ovog vremena. Ovdje je važno napomenuti da su dvojica novaka Slovenske franjevačke provincije, fra Andraž Gorenc i fra Filip Mlinar, članovi novicijjatske zajednice na Trsatu.

U četvrtak poslijepodne stigli smo u Brezje gdje nas je dočekaao rektor svetišta fra Robert Bahčić te nam ukratko predstavio svetište i crkvu. Nakon okrjepje krenuli smo put Bleda i Bohinja, slovenskih jezera. Na Bohinju se nalazi kulturno-povijesni spomenik, crkva svetog Ivana Krstitelja sagrađena krajem XIII. Stoljeća, koja nas je svojim stilovima provela kroz umjetnička razdoblja od romanike do baroka. Vrativši se na Brezje, nakon večere, pošli smo u *Muzej jaslica* koji se nalazi pri svetištu, te se u njemu može pronaći 450 vrsta jaslica iz svih dijelova svijeta. Prvi dan smo završili predstavljanjem provincijâ i novicijatâ u samostanskoj dvorani.

Petak smo započeli jutarnjom molitvom u kapelici hodočasničkog doma na Brezju gdje smo bili smješteni. Dan je bio rezerviran za razgledavanje samostanâ slovenske pokrajine Primorske, a uključivao je mjesta Kostanjevicu i Svetu Goru. U kasno poslijepodne posjetili smo i franjevački samostan u Viču u zapadnom dijelu Ljubljane. Svaki samostan uključuje vrijednu kulturnu i povijesnu baštinu. Tako je za Kostanjevicu vrlo vrijedna baština podzemna grobnica članova dinastije Bourbon, dok je za Svetu Goru značajna povijesna crtica koja opisuje Gospino ukazanje djevojčici Urški. U zapadnom dijelu Ljubljane, tj. Viču mogli smo vidjeti

vrlo aktivan pastoralni rad franjevacâ koji se očituje u aktivnostima pastoralnog centra i studentskog doma u samostanu, a posebno u prepunom igralištu djece i mladih koje fratri okupljaju. Po povratku u Brezje nastavili smo bratsko druženje.

Svetom misom i jutarnjom molitvom u kapelici Marija Pomagaj u Brezju započeli smo **treći dan** našeg boravka u Sloveniji. Nakon doručka krenuli smo na sjeveroistok Slovenije u pokrajinu Štajersku gdje smo posjetili samostan Sveta Trojica u istoimenoj općini, zatim baziliku i samostan Marije, Majke milosrđa u Mariboru te u kasno poslijepodne samostan i crkvu u Nazarju. Nekada augustinski, a danas franjevački samostan Sveta Trojica značajan je po svoja tri tornja u znak Presvetoga Trojstva, ali i trećim najvećim orguljama u Sloveniji. Mariborska bazilika izgrađena je početkom XX. stoljeća te je bila prva bazilika u tadašnjoj Austro-Ugarskoj Monarhiji, a danas u Sloveniji. Osim bazilike i samostana u Mariboru posjetili smo i katedralu te prošetali gradom. Možda je najzanimljiviji dio našeg boravka u Sloveniji bio u Nazarju, gdje smo osim franjevačkog samostana i crkve posjetili i samostan sestara klarisa. Svojim krasnim pjevanjem u kapelici sestare su nam poželjele dobrodošlicu, a kasnije smo nastavili druženje u njihovom samostanu. Od sestara smo dobili mnoštvo ohrabrujućih i poticajnih riječi, a ono najvažnije je da smo se preporučili u njihove molitve. Budući da je pjevanje na početku oduševilo svakoga

od nas, zamolili smo sestre da nas pjesmom i isprate. Vrativši se u Brezje nastavili smo, kao i prethodnog dana, bratsko druženje.

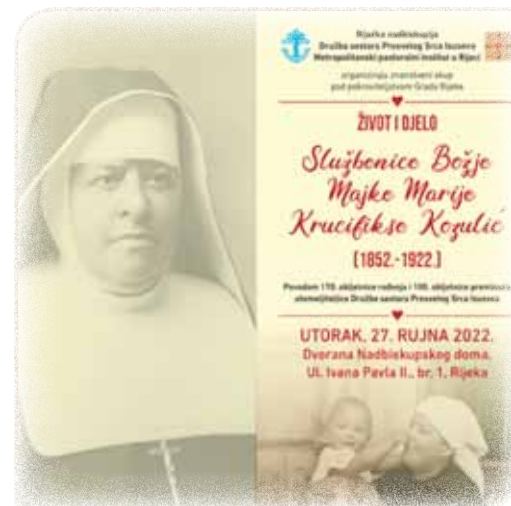
Kišno nedjeljno jutro ukazivalo je na završetak ovogodišnjeg susreta novaka. Nakon jutarnje molitve i doručka uputili smo se do našeg posljednjeg odredišta na ovome susretu, a to je franjevački samostan i crkva Navještenja Marijina u centru Ljubljane. Samostanska braća su nas radosno dočekala te nam predstavila samostan i crkvu. Vrlo je zanimljivo bilo vidjeti veliku samostansku knjižnicu koja se prostire kroz tri kata i sadrži veliki broj vrijednih književnih djela. Nakon razgledavanja pošli smo u crkvu na svetu misu s pukom. Zbog loših vremenskih uvjeta nismo, kako je programom bilo određeno, išli u obilazak grada, nego smo ostali u samostanu. Nakon molitve Srednjeg časa i Službe čitanja uslijedio je ručak koji je bio zadnja točka našega susreta. Po završetku ručka provincijal Slovenske franjevačke provincije fra Marjan Čuden je podijelio svoju radost jer je ovogodišnji susret održan upravo u Sloveniji, a meštar fra Ivan Miklenić je u ime svih nas zahvalio slovenskom franjevačkom bratstvu na gostoljubivosti i raspoloživosti prilikom organiziranja susreta.

Na koncu bih htio zahvaliti u ime sve braće novaka Bogu, blaženoj Djevici Mariji, zaštitnici Franjevačkoga reda te našem serafskom ocu svetome Franji na daru ovoga susreta i iskustvima koje nam je susret donio. Radosno iščekujući sljedeći susret u Asizu na proljeće pozdravljam u ime braće sve čitatelje našega portala franjevačkim pozdravom mir i dobro!

Tekst: **fra Ivan Pilić**
Fotografije: **fra Frano Šego**

Novaci na znanstvenom simpoziju

Dana 27. rujna 2022., još puni dojmova od susreta novaka u Sloveniji, fra Filip Mlinar i ja smo se zaputili u Dvoranu Nadbiskupijskog doma. Razlog našega odlaska je bio znanstveni simpozij „Život i djelo Službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić“. Mene je, a vjerujem i fra Filipa, odlazak na taj simpozij potaknula čista znatiželja jer od kada sam došao u Rijeku više sam puta čuo to ime, a nisam znao tko je to zapravo.

20

Na početku simpozija je sestra Dobroslava Mlakić, vrhovna glavarica Družbe sestara Presvetog Srca Isusovog, iznijela osnovne biografske podatke Marije Krucifikse i već tu nas oduševila njena veličina. Od njenih početaka u Franjevačkom svjetovnom redu na Trsatu, preko boravka u Trstu, te na kraju povratka u Rijeku, pokretanjem vlastite družbe i podnošenjem svih problema, nametnula se kao primjer zauzete vjernice koje je živjela u svijetu, ali nije bila od svijeta i nije dopuštala da ju ravnodušnost nadvlada, nego se borila, koliko je mogla u svojim mogućnostima, protiv problema koji su je okruživali. Kasnije to isto je nastavila činiti i kao utemeljiteljica svoje družbe.

Zatim smo se nakratko odmaknuli od Marije Krucifikse i više se posvetili pregledu povijesnih, društvenih, socijalnih i političkih stvarnosti njenog vremena,

što nam je samo pomoglo još bolje shvatiti njenu situaciju i sve što je ona zapravo učinila. Na završetku samog skupa zaokružili smo cijelu priču i vratili se samoj Mariji Kozulić, njenoj duhovnosti, što je ona stvorila i tko su joj bili suradnici na tome putu?! Bitno je napomenuti da je jedan od predavača bio i naš fra Danijel Patafta, koji je iz njenog života istaknuo karakteristike njezine franjevačke karizme.

Kroz simpozij sam shvatio zašto su je Riječani toliko voljeli i nazvali „Riječka majka“. Ona nije bila tu samo za katolike, već se brinula za svu siromašnu djecu bez obzira na vjeru i naciju. Od nje možemo puno toga naučiti i trebamo. Vjerujem da sada posebno zagovara nas, mlade novake, koji se nalazimo u svetištu Majke Božje Trsatske koje je i sama posebno voljela. Nama ne preostaje ništa drugo nego ju upoznavati i dalje, te se moliti da što prije bude uzdignuta na čast oltara.

fra Ivan Fićković

Kod fratara trećoredaca na Glavotoku

21

U studenom su trsatski novaci tri puta išli u ispomoć kod berbe maslina u samostan u Glavotoku – na najzapadnijoj točki otoka Krka. Samostan s velikim posjedom pripada franjevcima trećoredcima - glagoljašima, koji više od 550 godina tamo žive kao pustinjaci i zemljoradnici. No u zadnjim godinama je samostan najpoznatiji po velikom masliniku.

Danas u samostanu žive dvojica braće, koji se brinu za samostan i pomažu u pastoralu okolnih župa: fra Anto i fra Bernard. Oni su nas i pozvali, kako bismo došli pomoći u vrijeme zorenja maslina. Već na početku nas je oduševila bogata tradicija, koju ovaj samostan gaji na svim razinama: od pisane glagoljice, kako bi bili blizu priprostim ljudima, do rada u dodiru s prirodom.

Berba maslina, koja je trajala od jutra do sunčanog zalaza, bila je zahtjevna, jer je bilo potrebno skoro svaku maslinu zasebno obrati. Nakon završetka vanjskih poslova, masline smo u prostorima samostana odvajali od lišća. Uz sami posao bio je prisutan i molitveni život. Svaki dan smo započeli konventualnom jutarnjom sv. misom u lijepoj staroj gotskoj crkvi i završili sa zajedničkom molitvom večernje u samo-

stanskom koru iza prezbitarija crkvice. Sve vrijeme su posao i obroke pratile fra Antine zanimljive priče o redovničkom životu. Svaki put smo se nakon berbe vraćali na Trsat obogaćeni iskustvom života uz molitvu i rad – umorni, a sretni.

fra Filip Mlinar

Posjet novaka s Humca samostanu i postulaturi u Imotskom

Na tridesetdruhu nedjelju kroz godinu, 6. studenoga 2022., dvanaest franjevačkih novaka triju provincija (Bosne Srebrene, Hercegovine i Presvetog Otkupitelja - Split), uputili su se iz kuće novicijata na Humcu kod Ljubuškog, sa svojim mešтром fra Ivanom Landekom i voditeljem novačkoga pjevačkog zbora fra Markom Bandićem, ka Imotskom, točnije fratrima u samostan sv. Franje u kojem se nalazi i postulatura Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja.

Novaci su sa svojim svećenicima, mešтром fra Ivanom i zborovođom fra Markom animirali večernje sv. misno slavlje. Na početku misnog slavlja gvardijan imotskoga samostana i meštar postulanata fra Zoran Kutleša pozdravio je sve nazočne, a posebice novake, meštra fra Ivana i zborovođu fra Marka. Misno je slavlje predslavio meštar fra Ivan koji je na koncu svoje homilije pozvao nazočne vjernike da se mole za nas, ovogodišnje novake, ali i za nova duhovna zvanja koja su potrebna našem narodu kako bi se očuvala višestoljetna vjera na našim prostorima. Svoj glazbeni program za misno slavlje novački je zbor bazirao na pjevanju napjeva gregorijanske glazbene baštine, što je unijelo poseban duhovni osjećaj kod prisutnih vjernika. Fra Zoran se – na koncu misnoga slavlja – ponovno obratio nazočnima zahvalivši nam za dolazak i sudjelovanje u misnom slavlju. Pozvao nas je ponovno u Imotski, na proljeće, što je puk s osmijesima na licu podržao.

Nakon svete mise kratko smo ostali s narodom, a onda smo pošli u samostansku blagovaonicu gdje smo večerali i družili se sa samostanskim bratstvom. Imali smo priliku, također, upoznati i ovogodišnje postulante koji su nam predstavili svoj dnevni red i pokazali svoje storije u samostanu. Time smo završili posjet fratrima u Imotskom te se nakon pozdrava uputili put Humca.

Zahvalni smo Bogu i našem serafskom ocu svetome Franji na daru ovoga susreta. Zatim samostanskom bratstvu u Imotskom na pozivu i srdačnoj gostoljubivosti koje ni u jednom trenutku nije nedostajalo. Hvala i svim vjernicima u Imotskom koji su nam iskazavši radost zbog našeg dolaska u njihovu zajednicu i mjesto uputili i ohrabrujuće riječi u našem hodu za Kristom.

Tekst: fra Ivan Pilić
Fotografije: fra Frano Šego

Župa Svih Svetih u Hrvacama ugostila mladu subraću

23

U subotu, 12. studenoga 2022., u župi Svih Svetih u Hrvacama održan je susret sve braće iz odgojnih zavoda Franjevačke provincije Presvetoga Otkupitelja sa sjedištem u Splitu. Službeni je domaćin bio Franjevački klerikat iz Splita, ali je dogovoreno da susret bude u Hrvacama umjesto u Splitu. Mjesni župnik fra Perica Maslač rado je ugostio braću i pripremio sve za susret kako bi prošao u najboljem redu.

Program je započeo u 9:30 molitvom i pjesmom. Nakon toga je uslijedilo predstavljanje svakog pojedinog odgojnog zavoda te svjedočanstva dvojice bogoslova o vlastitom pozivu. Jutarnji dio programa završio je svetom misom koja je slavljena u 11 sati. Misno je slavlje predvodio provincijal fra Marko Mrše a u koncelebraciji su bili fra Zoran Kutleša, provincijski vikar i magistar postulanata, fra Siniša Balajić, definator i magistar bogoslova, fra Joško Kodžoman, ravnatelj Franjevačke gimnazije i Sjemeništa u Sinju, te fra Perica Maslač, definator i župnik. Otac provincijal je u svojoj homiliji posebno izrazio radost jer vidi na jed-

nom mjestu budućnost Provincije te da, unatoč tome što raste nesklonost svijeta prema Crkvi, još uvijek postoje mladići koji se oduševljavaju Franjinim primjerom nasljedovanja Isusa Krista.

Nakon svete mise u župnoj je kući bio zajednički ručak, a nakon ručka svatko se odlučio za neki oblik rekreacije i daljnjeg druženja. Oko 16:30 susret je zaključen onako kako je i počeo: molitvom i pjesmom.

Fra Marko Udovičić

Trsatski novaci, članovi OFS-a i đaci u akciji

24

Tradicionalno smo početkom došašća sudjelovali na promociji časopisa „Ulične svjetiljke“. Zgodno se poklopilo da je sama promocija održana na Međunarodni dan volontiranja. Tako smo se dana 5. prosinca zaputili, po uputama našeg magistra fra Ivana Miklenića, do dominikanskog samostana u centru Rijeke, te nam je bilo rečeno kako ćemo tamo dobiti daljnje informacije. Dočekale su nas sestre iz Franjevačkog svjetovnog reda – mjesno bratstvo Trsat, koje su u organizaciji rada časopisa „Ulične svjetiljke“. Odmah za nama je stiglo 30-ak osnovnoškolaca iz Omišlja u pratnji svojih razrednica.

Svi koji su trebali doći, bili su tamo, te smo mogli započeti s podjelom i razvojem „strategija“. Nakon podjele u nekoliko skupina otišli smo zajedno na Korzo, gdje smo se jednom zajednički uslikali i otpjevali pjesmu „Visom leteć“ kao zagrijavanje za ono što nas čeka te smo zatim stali na svoja mjesta.

Sada dok ste na početku pročitali i sam spomen Rijeke, vjerojatno ste odmah pomislili na kišu. I da, bili ste u pravu! Kiša se tek kratko suzdržala, tako da obavimo zajedničko fotografiranje, a onda nas je podsjetila da smo ipak u Rijeci. No ni ta kiša nije nas spriječila u prodaji časopisa. Svi smo samo otvorili kišobrane i nastavili s prodajom, kao da se ništa nije promijenilo. Vrijeme prodaje smo iskoristili za razgovor i međusobno upoznavanje, ali i za nadmetanje čiji će osmijeh prodati više časopisa. Vrijeme predviđeno za

akciju nam je proletjelo jako brzo te smo se, obogaćeni jednim novim iskustvom, oprostili od sviju prisutnih i uputili prema Trsatu.

fra Ivan Fičković

Novaci JKP-a na franjevačkim izvorima

Veselo društvo od dvanaest novaka i dva meštra, pristiglo iz Novicijata s Humca (Hercegovina), okupilo se na Trsatu u ponedjeljak **22. svibnja 2023.** Nakon zajedničke večere, zajedno s trsatskim novacima, poneki su se zaputili na pranje suđa, drugi opet na čišćenje svijeća, dok su ostali krenuli u razgledavanje svetišta i naše Fortice.

Polazak za Asiz, na već uhodano hodočašće „Stopama svetoga Franje Asiškoga“, dogodio se sutradan, u utorak 23. svibnja, u ranim jutarnjim sati. Hodočastilo je ukupno petnaest novaka i četiri meštra. U putu smo imali nekoliko trenutaka odmora te trenutaka prometne gužve, tako da smo 'na knap' stigli na sv. misu u crkvu sv. Damjana, gdje je Franjo čuo Kristov glas koji ga je pozvao da ide i popravi njegovu Crkvu. U propovijedi se trsatski domeštar fra Gabrijel Bošnjak osvrnuo

na tri karakteristike svetog Franje: molitva, postupnost objave i poniznost. Uz to nas je potaknuo onim riječima svetoga Franje „Posveti sebe i posvetit ćeš druge“. Nakon mise uslijedio je obilazak svetišta te odlazak u kuću smještaja, kod časnih sestara franjevki Marijinih misionarki, gdje smo se smjestili, večerali te uz druženje i šetnju dočekali kraj prvoga dana.

Drugi nam je dan, srijeda, 24. svibnja, započeo zajedničkom molitvom jutarnje i službe čitanja, nakon čega je uslijedio doručak te polazak u Rietsku dolinu, točnije u Greccio. Dolaskom tamo, zajedno smo obišli mjesto prvih jaslca, starih spavaonica, između kojih je i sobica sv. Bonaventure, te izložbu jaslca. Na misi u kojoj smo slavili Božić, trsatski meštar fra Ivan Miklenić nas je potaknuo na razmišljanje o tome radosnom otajstvu kojim Bog postaje nama blizak, kako bismo ga

bolje upoznali. Zatim smo se uputilo na „Franjevački Sinaj”; tj. u Fonte Colombo. Po dolasku, nahranili smo 'brata magarca' te smo se uputili u obilazak svetišta uz stručno vodstvo našeg trsatskog meštra fra Ivana. Zanimljivo je spomenuti da se ovaj naš posjet Grecciu i Fonte Colombu dogodio u 800. godišnjici važnih događaja na tim mjestima.

Iduća točka našega putovanja bila je posjet sv. Riti u mjestu Cascia. Stigavši na odredište poslušali smo dio izlaganja domaćeg augustinca koji nam je govorio o životu sv. Rite. Za kraj obilaska otišli smo u baziliku sv. Rite, gdje smo se pomolili na grobu svete te diskretno pogledali baziliku te ispod nje kriptu.

Početak idućega dana, 25. svibnja, bio nam je identičan prethodnom, samo što taj dan nismo morali putovati daleko. Dopodne smo imali misu u kapeli svete Klare koja se nalazi u sklopu bazilike Svete Marije Anđeoske. Na misi koju je predvodio fra Ivan Landeka pridružila nam se grupa hodočasnika, framaša iz Hercegovine, koji su svojim pjevanjem obogatili naše misno slavlje. Fra Ivan nas je u svojoj propovijedi osvijestio o važnosti ovoga svetoga mjesta Franji, a samim time i nama, njegovim sinovima. Uz to dotaknuo se još važnih događaja koji su se ovdje dogodili, kako svjedoče Franjini životopisci. Zatim je uslijedio zajednički obilazak svetišta te vrijeme za osobnu molitvu i razgledavanje.

U popodnevnom satima zaputili smo se taksikom-bijima u samotište Carceri. Dočeka nas je tamošnji gvardijan fra Simone koji nas je upoznao s poviješću ovoga, ali i drugih samotišta. Naime, ona se obično nalaze na uzvisini s pogledom na dolinu, sagrađena su na stijenama ili se nalaze u spiljama koje podsjećaju na Kristovu muku te su u prirodi, koja svojom ljepotom uvijek slavi Gospodina. Ovdje smo iskoristili popodnevno vrijeme za trenutke osame u prekrasnoj prirodi.

U povratku na svoje odredište svratili smo do Rivotorta, te pogledavši mjesto boravka prve braće, iskoristili smo priliku za zajedničko fotografiranje.

Posljednjeg punog dana našega boravka u Asizu, u petak 26. svibnja, zaputili smo se u Sveti samostan, na grob svetoga Franje. Prema dogovoru, priključili su nam se već spomenuti framaši, tako da su i ovaj put animirali sv. misu koju je predvodio njihov duhovni asistent fra Zlatko Ćorić. U svojoj homiliji fra Zlatko je rekao kako je sveti Franjo pokopan na gori, te njegova bazilika dominira dolinom. Ali više od te impozantne građevine dominira njegova 'svjetiljka' koja nije postavljena pod posudu nego je postavljena visoko da svijetli

svi- ma. Nakon misnoga slavlja, mi novaci smo se pod stručnim vodstvom uputili u razgledavanje samostana poznatog kao 'Sacro Convento'. Poslije zajedničkog obilaska imali smo vremena i za osobne obilaske, kako bazilikâ tako i cijelog staroga grada Asiza. A ako nam je što promaklo, imali smo slobodno cijelo popodne, tako da smo opet, svako prema osobnom nahođenju, otišli tamo gdje smo htjeli.

U subotu, 27. svibnja, uputili smo se na La Vernu. Stigavši tamo, smjestili smo se po sobama staroga samostana te smo se uputili na svetu misu, na koju su nam se, gle čuda!, opet pridružili naši već dragi hodočasnici iz Hercegovine. Oni su i ovdje animirali misno slavlje svojim pjevanjem te čitanjem, tako da im još jednom zahvaljujemo na tome. U jednoj od sporednih kapela, kapeli sv. Lovre, svetu je misu predvodio fra Gabrijel Bošnjak. U propovijedi je fra Gabrijel između ostaloga rekao da stigme nisu niti uvjet ni dokaz sveto- sti. Neki će možda imati tu milost primiti stigme, koje je naš serafski otac primio, ali smo svi mi pozvani biti sveti. Uz to osvijestio nam je Franjinu tešku životu situaciju u kojoj se nalazio, iz koje je zahvaljivao Bogu te produbljavao svoj odnos s Gospodinom, te je kao plod toga odnosa dobio Kristove rane. Po završetku smo se uputili u samostansku blagovaonicu, gdje smo se u zajedništvu s domaćom braćom okrijepili.

Iduća zajednička točka bila je molitva devetog časa u 15 sati u koru bazilike. Taj čas i procesija do kapele Stigmata te povratak u crkvu, bio mi je poseban događaj koji ću pamti ti još dugo, a smatram da i ostala braća dijele moje mišljenje. Kasnije smo opet imali slobodno vrijeme za razgledavanje i molitvu te smo se u večernjim satima opet okupili u crkvi gdje smo zajedno molili kronicu i večernju molitvu časoslova. Nakon toga je uslijedila zajednička večera te druženje u samostanskim prostorijama.

Posljednjeg jutra, u nedjelju 28. svibnja, imali smo sv. misu u kapeli Stigmata, koju je predvodio fra Ivan Miklenić. Ovaj je dan bila i svetkovina Duhova te nas je fra Ivan potaknuo da se ne zaustavljamo samo na izvanjskim simbolima, odnosno samo na tome da no-

simo habit i to je to, nego nas treba posve ispuniti sila i snaga Duha Svetoga.

Po završetku misnoga slavlja uputili smo se na doručak te smo krenuli prema zadnjem mjestu našega hodočašća, Padovu. Stigavši tamo zaustavili smo se u bazilici svetoga Ante Padovanskoga gdje smo imali vremena za razgledavanje bazilike te osobnu molitvu. Nakon svetca cijeloga svijeta, pohodili smo i posljednje prebivalište našega svetog Leopolda Mandića, gdje smo se također zadržali kratko u razgledavanju te osobnoj molitvi. Nakon toga smo se uputili prema Trsatu, našoj početnoj i završnoj točki hodočašća, gdje nas je ostavio naš vozač gospodin Mirkec.

Ovo hodočašće će, kako meni tako vjerujem i ostaloj braći, ostati u lijepome sjećanju. Meni je ovo bio peti put da sam u Asizu te se uvijek iznenadim kako svaki put otkrijem nešto novo te kako se uvijek iznova napojim na našim franjevačkim izvorima. Za kraj želim sebi i ostaloj braći da te izvore nikada ne zaboravimo, kada nam je teško i kada nam je lijepo, te da se na njih uvijek vraćamo. Kada si u blizini izvora, kroz život se ide nekako lakše.

Tekst: **fra Ivan Fićković**
Fotografije: **fra Frano Šego**

Zimske radosti

Kako smo o snijegu u Rijeci mogli sanjati, naš magistar je odlučio povesti nas na mali aktivni izlet na Platak. Nakon nekoliko dana planiranja i čekanja da se stvore povoljni vremenski uvjeti, dan za polazak je pao na srijedu 25. siječnja 2023. Unatoč velikom interesu ostale braće, što zbog bolesti što zbog drugih obaveza, na izlet smo išli samo mi novaci, naš magistar fra Ivan Miklenić te fra Zoran Bibić i fra Krešimir Palošika.

Svi koji su bili zadnjih nekoliko godina u novicijatu na Trsatu znaju što se radi na Plataku po zimi, a to je sanjkanje. Tako smo se i mi dobro odjeveni za hladnoću i snijeg oko 9 sati uputili u planine. Stigavši tamo iznajmili smo sanjke i sportske aktivnosti su mogle započeti. Na početku nam je trebalo vremena dok smo se zagrijali i priviknuli na sanjke, bilo je tu i početničkih padova. No s vremenom smo stazu doveli u red, ali i svoje sposobnosti na sanjkama. Tako da je svaki novi spust izgledao sve bolje i elegantnije.

Vrhunac zagrijavanja je bio odlazak na jednu vruću čokoladu. Nakon tog finog toplog na-

pitka u naša, već malo smrznuta tijela, kao da se vratila energija. Samo smo klizili niz padine i počeli s kombinacijama kako bi sanjkanje učinili zanimljivijim. Bilo je tu pokušaja izrada vlakića od sanjki, no to nam nije pošlo najbolje za rukom, ali važno je reći da smo to preživjeli bez ikakvih ozljeda.

Oko vremena za ručak bio je izbor: ostati ili otići. Svi smo odlučili otići, ali dio je otišao na Trsat dok se drugi dio zaputio u Fužine. Tamo smo vidjeli lijepu crkvu svetog Antuna Padovanskog i malo smo se prošetali oko Bajerskog jezera. Nakon kratkog pohoda tom lijepom

krajoliku zaputili smo se natrag prema svome Trsatu. Istina malo promrzli, ali ispunjeni radošću zbog lijepo provedenog dana u prirodi na svježem zraku.

fra Ivan
Fićković

31

Novaci s Humca gostovali u Vitini

32

Prije tjedan dana, točnije u petak, 3. veljače 2023., fra Stipe Iličić, fra Andrija Ante Vasilj i fra Ivan Pilić posjetili su Framu Vitina. Trojica novaka s Humca u dogovoru s duhovnim asistentom Frame i župnikom župe Vitina fra Stankom Mabićem predstavili su novicijat, godinu u kojoj se nalaze, te progovorili o svom duhovnom pozivu.

Na početku je nazočne framaše pozdravio fra Stanko te kratko predstavio novake zaželjevši im srdačnu dobrodošlicu. Potom su novaci preuzeli riječ. O novicijatu i životu u godini kušnje svoje viđenje iznio je

fra Andrija Ante, dok su fra Stipe i fra Ivan framašima predstavili svoj osobni put koji ih je doveo do novicijata. Framaši su svoju interes za ovu temu pokazali brojnim pitanjima.

Sretni i zahvalni Bogu na daru ovog susreta s mladim ljudima i, naravno, što se moglo s njima podijeliti iskustvo početne etape redovničkog života, ostaje nam samo nadati se da će biti plodova na njivi Gospodnjoj.

Tekst i fotografije: **Fra Ivan Pilić**

Stopama pobijenih fratara

Dan 7. veljače 2023. je poseban dan za našu hercegovačku provinciju. Taj dan se sjećamo naše pobijene braće koju su partizani ubili i zapalili u jami „Golobinko” na Širokom Brijegu. Tako smo se i mi, novaci, s mešтром fra Ivanom Landekom i bosanskim mešтром fra Markom Ešegovićem u 14h zaputili na „Brig”. U 16h je počeo program molitvom kod jame, a zatim smo se u svečanoj procesiji zaputili u crkvu na Svetu Misu. Svetu Misu je predvodio hercegovački provincijal fra Jozo Grbeš, u koncelebraciji je bilo još 58 svećenika, 2 đakona, a u asistenciji su bili novaci.

Fra Jozo se u svojoj homiliji osvrnuo na važnost traganja i nalaženja istine. Dio propovjedi donosimo ovdje „»U svakom narodu postoje dani i događaji koji su urezani u memoriju putovanja. Tako 7. veljače ostaje polazna točka sjećanja patnje i traženja istine na ovoj našoj zemlji patnje i zatiranja istine. Tzv. pobjednici, nastajući na mržnji prema kršćanskom i hrvatskom stvorili su lažne povijesti. Svetopisamska briga za čovjeka počinje pitanjima: „Gdje si?” „Gdje je tvoj brat?” Ovo su dva pitanja koja Bog pita u zoru ljudske povijesti. Pitanja su to koja i mi postavljamo desetljećima: gdje su naša braća? Za njih gotovo polovicu ne znamo gdje su! Zašto ne znamo! Tko ih krije? Tko šuti? Toliko je Hrvata po Hercegovini ubijenih, nestalih... njihove obitelji ne znaju gdje su! Zašto? Ja sam samo poštar koji pitam u njihovo ime. U ime onih kojih nema, u ime onih koji ne znaju! Mi smo božanska stvorenja! Bog svoju sličnost daje jednako svima. Mi smo slika Božja. Ne postoji ništa što bi ljudi mogli učiniti da bi ju povećali ili umanjili. I nije na nama da odlučujemo tko ju posjeduje ili ne. Stoga darivanje i oduzimanje života pripada onome koji je njegov prvotni tvorac. Moćnici ovoga svijeta kroz čitavu povijest u svojoj oholosti uzeše sebi za pravo odlučivati tko će živjeti, a tko ne! Oholost je čisto zlo! Nema opravdanja za ubojstvo. Ubijeni su uvijek nevini! Od prvog dana povijesti do Širokog Brijega. ... Selektivna

ktivna sjećanja koje nam nudi sustav utemeljen na ideologiji zla zna da su pamćenja istine opasna pamćenja, u onom sustavu koji se prelijeva i u ovaj sustav. Hrvati su se našli u politički dirigitiranom tumačenju povijesti koja je razvila kulturu selektivnoga sjećanja što je rezultiralo tezom da se „pamte” samo „naše žrtve” i „njihovi zločinci”. Na taj način „njihovi zločinci” znači „naša braća”! Tako je kultura zaborava rodila kulturu prekrivenih, zaboravljenih, zabranjenih duša. Stroj zaborava stvorio je, pak, masovne spomenike opomene onima koji su stvorili sustav laži. Pitamo se stoga: što je s budućnošću istine? Iz stoljeća plača ušli smo već

odavno u stoljeće nade, ali stoljeće nade kao da je obilježeno onima koji nemaju hrabrosti reći istinu. Svjedoka malo, kopija puno! Tako često vlast i moć nisu prijatelji istine. Tako su često učenici Evanđelja mučenici moći, ideologije, mržnje i nevjere. U čekaonici povijesti istina je njena najveća žrtva. Hoćemo li biti ljudi istine ili ljudi laži? Ili tko hoćemo biti? Naše žalopojke nad mučnom prošlosti prestaju biti snažne ako nemamo hrabrosti danas reći i živjeti, svjedočiti i tražiti ono što je vječno, dobro i pravedno! Stoga večeras govorim i pitam: hoćemo li se konačno riješiti komunizma, mentalnog i ideološkog? Hoćemo li konačno vidjeti istinu? Hoćemo li konačno imati hrabrosti suočiti se s onim što je zlo! Ako to zadire u naše obitelji, ako je moj otac ili moj djed bio dio tog zločestog kruga, onda je vrijeme da i njegovu imenu donesete istinu. Bol istine puno je manja nego život laži!«,

Prije povratka smo ušli u jamu i vidjeli mjesta gdje su fratri ubijani i zapaljeni.

Tekst: **fra Andrija Ante Vasilj**
Fotografije: **fra Josip Pavlović**

U Mostaru su se susreli novaci i postulanti

U četvrtak, 16. veljače, novaci s Humca su se zaputili u Mostar kako bi se susreli s postulanti s ciljem produbljivanja bratskih odnosa, boljeg upoznavanja i razmjene iskustava. Ova godina u našim zajednicama je posebna jer se u novicijatu na Humcu, kao i u postulaturi u Mostaru, nalaze kandidati iz više provincija. Stoga se ovaj susret može nazvati i međuprovincijskim susretom novaka i postulanata.

Stigavši u franjevački samostan u Mostaru oko podne, postulanti su nas srdačno dočekali te smo zajedno pošli na ručak u samostansku blagovaonicu. Nakon ručka hercegovački provincijal fra Jozo Grbeš nas je pozvao na susret s njim. Provincijal nam je u razgovoru naglasio važnost dviju stvari u našim životima, a to su duhovnost i intelekt te nam poručio da te dvije stvari nastojimo odgajati u sebi i u svom hodu kroz formaciju. Također, fra Jozo nam je predstavio naše početne godine u redovništvu kao vrijeme za izgradnju temelja, postojanih i odvažnih, na koje će se kasnije sve drugo dodavati. Novaci i postulanti su, naravno, imali priliku i postavljati pitanja te iznijeti svoje dojmove dosadašnjeg života u zajednici. Zaključivši susret molitvom za potrebe provincijâ, novaci i postulanti su zajedno razgledali samostan i podružili se u postulantskoj razgovornici.

Zatim su krenuli u Gorance, mjesto kraj Mostara, gdje su posjetili park „Prijatelj obitelji“. U Gorancima su, također, popili poslijepodnevnu kavu, nakon čega su se vratili u Mostar.

Poslije kratke okrijepe pošli su na krunicu, svetu misu i klanjanje u franjevačku crkvu, kako bi ovaj susret predali u Božje ruke i na istom mu zahvalili. Svakako je nazočnost novaka i postulanata bila i jedno svjedočanstvo kako u Bosni i Hercegovini cvate broj duhovnih zvanja, i poticaj vjernicima da i dalje mole za duhovna zvanja. Zajedničkom večerom i druženjem u postulantskoj zbornici zaključen je ovaj susret.

U iščekivanju nekog drugog susreta, zahvaljujemo Bogu na ovome i radujemo se novim spoznajama i iskustvima u našim redovničkim životima.

Mir i dobro!

Tekst: **fra Ivan Pilić**
Fotografije: **fra Frano Šego**

Generalni ministar OFM-a posjetio novake

Protekli tjedan u Međugorju je održana XV. generalna skupština Unije Manje braće Europe – UFME (Unio Fratrum Minorum Europae) na kojoj je nazočio i cijeli generalni definatorij na čelu s generalnim ministrom fra Massimom Fusarellijem.

Na poziv, sada već bivšeg predsjednika UFME fra Miljenka Šteke, novaci s Humca su sa svojim mešтром fra Ivanom Landekom u srijedu, 1. ožujka 2023., sudjelovali na svetoj misi u Međugorju, koju je predslavio sam Generalni ministar. U dogovoru sa župnim vikarima u Međugorju nekoliko novaka je služilo u liturgijskoj asistenciji. Nakon misnog slavlja Generalni ministar je pozdravio meštra i novake te s radošću najavio skori susret na Humcu.

Kako je unaprijed dogovoreno, generalni ministar i cijeli generalni definatorij uz nekoliko provincijala su u subotu, 4. ožujka, posjetili samostansko bratstvo na Humcu. Zvuk zvona u poslijepodnevним satima je najavio dolazak Generalnog ministra nakon čega su se braća s Humca i pristigla braća uputili u staru crkvu na molitvu. Potom su posjetili muzej, galeriju Majka i novicijatski prostor gdje im je gvardijan samostana fra Dario Dodig uputio srdačnu dobrodošlicu u ime cijelog humačkog bratstva te rekao nekoliko riječi o samostanu i fratrima na našem području.

U 18 sati uslijedila je svečana sveta misa koju je predvodio generalni ministar fra Massimo, a u koncelebraciji je bilo tridesetak svećenika. U svojoj propovijedi fra Massimo je istaknuo kako je u Isusovu preobraženju, što je tema ovonedjeljnog evanđelja, važno slušanje samoga Gospodina kao i jedni drugih. Uz to je naglasio važnost molitve za svećenička i

redovnička zvanja, kako bi oni što bolje mogli obavljati svoju službu i voditi narod prema Kristu. Naposljetku je riječi zahvale izrekao o. provincijal fra Jozo Grbeš, a gvardijan je uručio poklon koji uključuje kip svetog Ante, reljef muzeja i monografiju galerije Majka.

Po završetku svete mise Generalni ministar se fotografirao i susreo sa župnim zborom i mladeži, a potom su svi fratri zajedno pošli u blagovaonicu na večeru. Nakon večere Generalni ministar i definatorij su se susreli s meštrima i novacima u dvorani svetoga Ante te su time i završili svoj posjet našoj zajednici na Humcu.

Na koncu bih još samo zahvalio dragome Bogu na daru braće koja se nalaze diljem svijeta, a sve ih veže jedno: želja učiniti svijet boljim mjestom i isti približiti Bogu stopama našeg serafskog oca Franje.

Tekst: fra Stipe Iličić
Fotografije: fra Frano Šego

Novaci na provincijskoj duhovnoj obnovi

38

U srijedu, 8. ožujka 2023., u kući Provincijalata u Mostaru je održana redovita duhovna obnova za braću Hercegovačke franjevačke provincije. Na susretu je bilo 60-tak braće, uključujući postulante i novake koji su animirali liturgijsko pjevanje pod ravnanjem fra Zvonimira Pavičića.

Braća su se skupila u 9:30 u samostanskom klaustru, a nakon toga uslijedila je molitva Srednjeg časa u 10 sati u samostanskoj kapelici. Nakon molitve je dr. fra Marinko Pejić imao predavanje na temu: „Dobrota i besplatnost“. U predavanju je istaknuo važnost bratstva i zajednice. Također se posebno osvrnuo na važnost susreta sv. Franje sa gubavcem koji je bio preokretnica Franjinog života.

Nakon predavanja u 11 sati je uslijedila kratka stanika i prigoda za sv. ispovijed. U 11:30 je započela sveta misa koju je predslavio provincijal fra Jozo Grbeš uz suslavlje gvardijana fra Danka Perutine i dr. fra Marinka Pejića koji je i propovijedao. Na misi je koncelebriralo 45 svećenika.

Gvardijan fra Danko nam je, u svojoj ljubaznosti i širokogrudnosti, omogućio ove duhovne trenutke, ali i počastio nas svečanim ručkom. Na tome mu iskrena hvala, kao i cijeloj samostanskoj zajednici na srdačnoj dobrodošlici!

Tekst i fotografije: **fra Frano Šego**

Tradicija se nastavlja

Dolaskom korizme na Trsatu je započeo intenzivni put pripreme za Uskrs. Osim pobožnosti križnoga puta, posta te odricanja od nekih užitaka, korizmu na Trsatu već dugi niz godina obilježava „polaganje pravila“. U odnosu na generacije franjevaca koje žive s nama – koje su svojevremeno morali naučiti naizust cijelu bulu pape Honorija III. – mi možemo biti zahvalni, jer smo imali samo jednu polovicu pravila naučiti napamet. Taj dio smo trebali izreći pred cijelom samostanskom zajednicom korizmenim petcima u blagovaonici prije ručka. Također je važno spomenuti kako se ove godine navršava 800. obljetnica od službene potvrde našega Pravila, koje je potvrdio papa Honorije III. 29. studenoga 1223. To je velika stvar, jer imamo Pravilo koje je napisao naš utemeljitelj sveti Franjo Asiški baš za nas, što je zapravo posebnost našega Reda. S tim znanjem, na nama je bila velika odgovornost i želja da Pravilo što dostojnije izrečemo.

Prvenstvo su imali fra Andraž i fra Filip koji su 24. veljače imali svoj „ispit“. Oni su s lakoćom izrekli pravilo na slovenskom jeziku i time riješili tu veliku stav-

ku novicijata. Kasnije smo se šalili kako su oni zapravo mogli pričati što god su htjeli, jer ih nitko ne razumije. No tko dobro poznaje Pravilo i pažljivo ih je slušao može potvrditi kako su ga besprijeekorno izrekli.

Zatim je 10. ožujka došao red i na mene, fra Ivana. Uz braću iz samostana, u blagovaonici su se našli i naši gosti iz Samobora, naša dva brata postulanta predvođeni magistrom postulanata fra Marinom Grbešićem. Nažalost nisu imali priliku poslušati cijelo Pravilo na hrvatskom, no nadam se da je to bar malo osvježilo njihov redovnički žar.

Zahvalni Bogu što smo bez problema položili Pravilo u godini velike obljetnice, sada nam preostaje samo to Pravilo prenijeti u svoj život. To samo našim snagama nije moguće, pa svima vama koji čitate ovo preporučujemo se u molitve. Uz nas novake, pozivam vas da u svoje molitve stavite i cijeli naš Red, kako bi upravo po ovom Pravilu mogli služiti svima kojima smo poslani. Neka nas sve prati zagovor svetoga oca našega Franje i Majke Božje Trsatske.

fra Ivan Fićković

39

Francis Assisi Chullikatt blagoslovio kip sv. Josipa

Na četvrtu korizmenu nedjelju, 19. ožujka, u poslijepodnevним satima u Franjevački samostan sv. Ante na Humac pokraj Ljubuškog stigao je apostolski nuncij mons. Francis Assisi Chullikatt. Ispred stare crkve dočekali su ga humački fratri i novaci, a zvuk zvona njegov je dolazak najavio župljanima. Nakon pozdrava domaćini su se s nuncijem uputili u staru crkvu na molitvu nakon koje je mons. Chullikatt govorio o važnosti vjere u našem životu te nas potaknuo na njeno produbljivanje molitvom i dobrim djelima. Novacima je zaželio ustrajnost na njihovom putu do prvih zavjeta, ali i nakon njih. Posebno je bio oduševljen velikom franjevačkom zajednicom na Humcu u kojoj se isprepleću i međusobno upotpunjuju mladost i starost.

Zatim je humački gvardijan fra Dario Dodig u ime sve braće Apostolskom nunciju izrazio dobrodošlicu te ukratko predstavio povijest župe i samostana koja nije bila nimalo laka, nego natopljena krvlju, znojem i suzama.

Nakon zajedničkog obilaska muzeja, galerije Majka, samostana, ali i novačkoga dvorišta koje obiluje raznim

novačkim rukotvorinama što posjetitelje ostavljaju bez daha, uputili su se u blagovaonicu na okrjepu.

Ovog dana Apostolski nuncij je također predslavio večernju svetu misu na Humcu uz koncelebraciju svećenika iz samostana. Veliki župni zbor je animirao pjevanje, a novaci su sudjelovali u liturgijskoj asistenciji. U svojoj propovijedi nuncij nam je približio lik svetog Josipa. „Evanđelisti nam pripovijedaju kako se Josip, nakon što su ga anđeli u snu obavijestili, pobrinuo da učini sve što od njega Bog traži bez traženja dodatnih objašnjenja. Bio je potpuno poslušan, u potpunom suzvučju s Božjom željom. To papa Franjo naziva „Božjim Snom“. Josip je bio uvjeren da, ako smo Božji sinovi, moramo odražavati to sinovsko dostojanstvo u našem svakodnevnom životu, postajući sve više i više pokorni Bogu“, poručio je mons. Chullikatt.

Svoju je propovijed zaključio rekavši kako je sveti Josip dokaz da za biti dobri i autentični Kristovi na-

sljedovatelji ne trebaju nam velike stvari nego se traže zajedničke, ljudske, jednostavne i autentične kreposti. Slaveći danas svetkovinu svetoga Josipa, nebeskog zaštitnika univerzalne Crkve, zatražimo njegov moćni zagovor u našem životu kako bismo, slijedeći njegov primjer, mogli živjeti život vjere u savršenoj ujednačenosti s Božjom voljom kako bismo bili dostojni sinovi i kćeri Božje Obitelji.

Ovogodišnja svetkovina svetog Josipa je doista bila važna za župnu zajednicu jer je u crkvi postavljen darovani kip svetog Josipa kojega je blagoslovio sam Nuncij.

Po završetku svete mise gvardijan je u znak zahvalnosti apostolskom nunciju uručio prigodni dar, nakon čega smo uputili u blagovaonicu na večeru i zajedničko druženje.

Tekst: **fra Stipe Ilić**
Fotografije: **fra Frano Šego**

Novaci se upoznali s poviješću konjičkog samostana

U srijedu, 19. travnja 2023. godine, u franjevačkom samostanu u Konjicu je održana duhovna obnova za franjevce Hercegovačke franjevačke provincije. Voditelj je bio franjevac, svećenik Franjevačke provincije Bosne Srebrene, dr. fra Ante Popović. Program je započeo druženjem uz kavu, nakon kojega je uslijedilo predavanje, prigoda za ispovijed, sveta misa te bratski ručak. Ovoj obnovi doprinos su dali novaci i postulanti pjevanjem pod sv. misom.

Nakon ručka novaci su s meštro^m fra Ivanom Landekom i fra Antom Marićem posjetili važna mjesta konjičkog samostana te tako pobliže upoznali povijest samostana i župe. Najprije su bili u crkvi gdje su im fra Ferdo Boban i fra Drago Vujević ispričali ukratko povijest samostana i župe, ali i govorili o trenutnom stanju u župi. Zatim su posjetili samostanski muzej i knjižnicu. Posjetili su i groblje Musala gdje se nalaze grobovi frata^{ra}, te Glavatičevo i na samom kraju groblje Zaslavlje.

fra Karlo Šakota

Novaci su animirali sv. misno slavlje koje je predvodio njihov meštar

U nedjelju, 7. svibnja 2023., novaci s Humca posjetili su samostan sv. Petra i Pavla na Gorici u Livnu. Dočekaio ih je i izrazio dobrodošlicu gorički gvardijan fra Marko Ešegović. Najprije je uslijedilo bratsko druženje uz malu okrjepu, a potom sveta misa s pukom u samostanskoj crkvi.

Misno je slavlje predslavio meštar novaka fra Ivan Landeka, dok su novaci, njih dvanaestorica, predvođeni novakom fra Ivanom Pilićem, koji je svirao na samostanskim orguljama, svojim pjevanjem i čitanjem dali svoj obol. Ovdje valja napomenuti da novicijsku zajednicu na Humcu čine novaci triju franjevačkih provincija: Hercegovačke franjevačke provincije (9), Bosne Srebrene (2) i Splitske franjevačke provincije (1).

Na koncu sv. mise gvardijan fra Marko je zahvalio meštru fra Ivanu i novacima na dolasku te lijepom ani-

miranju liturgijskog slavlja koje, predslavljeno na ovakav način, nije česta pojava na Gorici. Zatim se meštar fra Ivan obratio vjernicima s nekoliko riječi prisjetivši se vlastitih novačkih dana, kada je svoje prve franjevačke korake učio upravo u goričkom samostanu.

Nakon svete mise uslijedilo je kratko druženje s pukom, a potom zajednički ručak sa samostanskim bratstvom. Poslije ručka novaci su, pod stručnim vodstvom gđe Ružice Barišić, posjetili samostanski muzej i galeriju te nedavno otvorenu izložbu „Euharistijska čuda diljem svijeta” bl. Carla Acutisa.

U poslijepodnevnom satima bratskim druženjem uz kavu i kolač, novaci su završili svoj posjet fratrima u livanjskom samostanu, te se zaputili natrag na Humac.

Tekst: fra Noa Strinić
Fotografije: fra Frano Šego

Svjedočenje novaka s Humca

44

U srijedu 17. svibnja 2023. župa Vitina slavi blagdan svog nebeskog zaštitnika sv. Paškala Bajlonskog, koji se ondje štuje više od jednog stoljeća. Za ovaj blagdan vjernici se pripremaju trodnevnicom. Paškal se rodio u Španjolskoj 1540. godine. Dok je kao dječak čuvao stada, isticao se pobožnošću, osobito prema presvetoj Euharistiji. Poznat je kao krepostan čovjek, koji je u Franjevački red stupio 1564. godine. Bio je od Boga obdaren nebeskim darovima, da je ne samo bližnjima koristio dobrim savjetima, nego je i napisao i neke male spise, u kojima je iznio plodove svoga vlastitog religioznog iskustva. Umro je 1592. godine.

U ovom kraju ne postoji ni jedna župa koja je izabrala baš njega za svog zaštitnika, a stanovnici Vitine u njemu prepoznaju ono posebno i sveto te se staviše pod njegovu zaštitu.

Župa Vitina se nalazi na glavnoj magistralnoj prometnici Ljubuški – Grude. Župu sačinjavaju sela: Gornja i Donja Vitina, Brljica, Gornji i Donji Proboj, Otok i Grabovnik. Župa je osnovana 1895. godine odcjepljenjem od drevne župe Veljaci. Od te godine vode se

matice u župi. Župna crkva sagrađena je pod vodstvom župnika fra Pave Šimovića. Gradnja je počela 1910., a crkva je pokrivena krajem 1914. godine. Kako zbog potresa, tako i zbog dotrajalosti crkva je u nekoliko navrata obnavljana.

Kad je u pitanju stanovništvo župe Vitina statistički podaci prikupljeni prigodom blagoslova kuća iz 2022.

godine govore da se u župi nalazi 667 obitelji u kojima žive 2.152 vjernika. Može se reći da župa Vitina u odnosu na ranije godine gubi svoje stanovništvo. Mnoge mlade obitelji otišle su u daleke zapadne zemlje ili u obližnji Ljubuški.

Na župi pastoralno djeluju župnik fra Stanko Mabić i njegov pomoćnik fra Ivan Boras. Oni su u nedjelju, 14. svibnja 2023., na prvi dan trodnevnice, srdačno su ugostili meštra novaka sa Humca fra Ivana Landeku ml., predavača glazbe fra Marka Bandića i novake.

Duhovni program u župnoj crkvi započeo je u 18 sati svjedočenjem novaka sa Humca. Prvo je novak fra Karlo Šakota upoznao vjernike s kućom novicijata (programu molitvenog, školskog i radnog dana). Između svega navedenog bitno je izdvojiti da se ove godine u novicijatu na Humcu nalazi dvanaest novaka i to iz tri različite provincije (devet novaka iz Hercegovačke franjevačke provincije, dva novaka iz Bosne Srebrene te jedan novak iz Splitske provincije Presvetog Otkupitelja).

Novaci su svoju godinu kušnje započeli ulaskom u novicijat 2. srpnja 2022. god., tako da će uz milost Božju uskoro (2. srpnja 2023.god.) dati i svoje privremene zavjete, kojima se ujedno i završava ovaj dio formacije u njihovom redovničkom životu. Svoj put k svećeničkom zvanju nastavljaju studijem teologije.

Nakon predočanja bitnih karakteristika vezanih za novicijat u pogledu dnevnog programa (molitva, rad, druženje) slijedila su po vjernike dva dojmljiva svjedočanstva novaka. O svom redovničkom pozivu svjedočili su fra Stipe Iličić iz Ružića te fra Franjo Va-

silj iz Međugorja. Vjernici su sa velikim zanimanjem i sa velikom pozornošću slušali ova svjedočanstva. Nakon toga su novaci zajedno sa vjernicima molili krunicu za nova duhovna zvanja. U 19 sati je magistar novaka fra Ivan Landeka predvodio svetu misu, a nakon svete mise i klanjanje pred Presvetim. Novaci su zajedno sa svojim mentorom glazbe fra Markom animirali svetu misu svojim pjevanjem. Nakon duhovne okrepe, slijedila je i tjelesna okrepa; večera u blagovaonici župne kuće.

Fratri s Humca su zahvalni Bogu na vjernicima, župniku i župnom vikaru župe Vitina na njihovom srdačnom prijemu. Nadamo se da će ovaj susret roditi duhovnim plodom i da će Bog uslišati naše molitve za nova duhovna zvanja.

fra Mario Pavić

Trsatski novaci po prvi put u Zagrebu

46

Kako braća novaci fra Filip i fra Andraž nisu nikada bili u Zagrebu, bio je red da ih malo provedemo kroz glavni grad naše domovine. Prilikom za to nam je omogućio naš magistar, fra Ivan Miklenić, koji je taj dan slavio 30 godina od svećeničkog ređenja. Bilo je to 19. lipnja 2023.

U jutarnjim satima smo se zaputili u Zagreb te smo, bez većih poteškoća, stigli do našeg samostana na Sige-tu. Kako smo ostavili magistra na dogovorenom mjestu, mi smo se zaputili prema užem centru grada. Došavši na Kaptol, svjedočili smo povijesnom činu podizanja kape na zvonik naše samostanske crkve sv. Franje. Kako ne bi bili samo pasivni promatrači, našli smo se u pravom trenutku na pravom mjestu. Za potrebe snimanja reportaže s Kaptola, bio je potreban stalak za mikrofona, te se moja ruka pokazala kao izvrsna alternativa. Nakon toga smo razgledali ostatak užega centra, bar ono što se tamo moglo vidjeti. Preko Doca došli smo do Kamenitih vrata, gdje smo se kratko zadržali u molitvi. Potom smo se preko Markova trga spusti-

li pored grkokatoliče konkatedrale do Cvjetnog trga. Za kratko osvježenje sjeli smo u Zrinjercu u debelom hladu. Nakon svega smo se zaputili prema samostanu na Sigetu, gdje su nas braća počastila te su nas proveli kroz samostan i crkvu.

Na Sigetu nam se pridružio fra Ivan te smo se mi uputili prema Samoboru. Tamo smo razgledali samostan, prošetali gradom, pojeli kremšnitu te se družili s braćom. Nakon rastanka s njima, radosni smo se vratili na naš Trsat.

NOVICIJATSKI ISPIT

Završni ispit trsatskih novaka

47

Dana 23. lipnja 2023. trsatski novaci polagali su ispit na kraju novicijatskih predavanja. Predavanja su preko godine održavala braća iz samostana, a gost predavač bio je fra Pepi Lambrecht, član Slovenski franjevačke provincije Uzvišenja sv. Križa.

Sada nakon predavanja uslijedio je novicijatski ispit. Prvo smo izmolili molitvu sv. Franje - Svevišnji dični Bože... Zatim je magister fra Ivan Miklenić pozdravio provincijala fra Milana Krištu koji je ukratko sažeo važnost ove novicijatske godine za daljnju formaciju.

Predložio je da predavači sami ispitaju novake u pojedinim predmetima a na kraju je fra Milan primijetio da znanje koje su stekli može biti od velike koristi samo onda kada se pretvori u praksu, tj. u život.

Radostan što su lijepo pokazali poznavanje gradiva provincijala fra Milan je potaknuo novake da i dalje njeguju duh molitve i pobožnosti čemu će svakako doprinijeti i daljnji studij na filozofsko-teološkim fakultetima.

Fra Filip Mlinar

Oblačenje i prvo zavjetovanje mladih članova

48

Na XIII. nedjelju kroz crkvenu godinu, 2. srpnja 2023., u franjevačkoj provinciji Bosni Srebrenoj zbila su se dva važna događaja. Naime, u župnoj crkvi sv. Franje Asiškog u sarajevskom naselju Dobrinja pod pučkom sv. misom, po prvi put u ovoj župi, franjevački je habit obukao jedan novak – fra Toni Divković iz župe sv. Franje - Šikara.

Misnim je slavljem predsjedao mnogopoštovani otac, provincijal Bosne Srebrene fra Zdravko Dadić, uz koncelebraciju više svećenika, među kojima su bili

župnik domaćin fra Danijel Rajić, meštar novaka fra Marko Ešegović, vikar provincije fra Janko Ćuro, dekan Franjevačke teologije fra Josip Jozić i dr. Fra Toniju su došli uveličati ovaj dan i njegova braća postulanti Hercegovačke franjevačke provincije Uznesena Marijina, s mešтром postulanata fra Stankom Ćosićem, kao i bliža rodbina.

Nakon svete mise i kratkog druženja ispred crkve, uslijedio je ručak i druženje u samostanu sv. Pavla na Nedžarićima.

Istoga dana, u večernjim satima, dvojica novaka Franjevačke provincije Bosne Srebre, fra Noa Strnić i fra Ivan Pilić položili su svoje prve privremene zavjete pod svetom misom u crkvi sv. Ante Padovanskog na Humcu, kod Ljubuškog, gdje su proveli godinu novicijata. Osim njih dvojice svoje prve zavjete položila su i devetorica novaka Hercegovačke franjevačke provincije te jedan novak provincije Presvetog Otkupitelja sa sjedištem u Splitu.

Uz koncelebraciju dvojice provincijala, provincijâ Bosne Srebre i Presvetog Otkupitelja, fra Zdravka Dadića i fra Marka Mrše, te još pedesetak svećenika, misno je slavlje predslavio fra Jozo Grbeš, provincijal Hercegovačke franjevačke provincije, dok je svaki od provincijala primio zavjete svoje mlade subraće.

Na koncu svete mise obratili su se novozavjetovanicima i provincijali fra Zdravko i fra Marko, zahvalivši Hercegovačkoj franjevačkoj provinciji za bratsku ljubav koju su pokazali prihvaćajući u svoj novicijat i članove iz drugih provincija. Bili su tu i članovi obitelji novozavjetovanika koji su s nama molili pod sv. misom, a poslije se i družili u samostanskom klausturu.

Fra Toni će svoju godinu novicijata provesti u samostanu sv. Ante Padovanskog na Humcu, a fra Noa i fra Ivan će najesen započeti filozofsko-teološki studij na Franjevačkoj teologiji u Sarajevu.

Fra Ivan Pilić

49

Prvi zavjeti i oblačenje u Hercegovačkoj franjevačkoj provinciji

50

Novicijat 2022. – 2023.

Protekloga tjedna u Hercegovačkoj franjevačkoj provinciji „Uznesenja blažene djevice Marije“ svečano su proslavljeni prvi privremeni zavjeti novaka i oblačenje postulanata.

Na početku tjedna, u nedjelju, 2. srpnja, pod večernjom svetom misom u crkvi sv. Ante na Humcu održano je slavlje prvih zavjeta. Svoje prve zavjete položilo je devet naših novaka, dva novaka provincije Bosne Srebrene i jedan novak provincije Presvetog Otkupitelja. Novozavjetovanici Hercegovačke franjevačke provincije ove godine su: fra Petar Bunoza (Župa sv. Ante Padovanskoga – Humac), fra Bože Dodig (Župa Uznesenja BDM – Seonica), fra Stipe Iličić (Župa sv. Ivana Krstitelja – Ružići), fra Josip Pavlović (Župa sv. Jakova ap. – Međugorje), fra Robert Radić (Župa sv. Mihovila – Drinovci), fra Karlo Šakota (Župa Krista Kralja – Čitluk), fra Frano Šego (Župa Bezgrešnog začeca BDM – Posušje), fra Andrija-Ante Vasilj (Župa sv. Jakova ap.

– Međugorje) i fra Franjo Vasilj (Župa sv. Jakova ap. – Međugorje).

Misno je slavlje predslavio fra Jozo Grbeš, provincijal Hercegovačke franjevačke provincije, a u koncelebraciji su još bili fra Zdravko Dadić, provincijal Bosne Srebrene, fra Marko Mrše, provincijal provincije Presvetog Otkupitelja te još pedesetak svećenika. Nakon navještaja Evanđelja uslijedio je obred zavjetovanja u kojem je svaki kandidat položio svoje zavjete u ruke vlastitog provincijala, primio pàs s tri čvora koji simboliziraju tri zavjeta te Pravilo Reda manje braće. Čestitke su na koncu misnoga slavlja uputili provincijali fra Zdravko i fra Marko te fra Dario Dodig, gvardijan samostana na Humcu.

Druženje i slavlje nakon svete mise nastavljeno je u klausturu samostana.

U subotu, 8. srpnja, na koncu XIII. tjedna kroz godinu, u franjevačkoj crkvi u Mostaru slavljena je sveta

misa pod kojom su svoje habite prvi put obukla sedmorica postulanata Hercegovačke franjevačke provincije te stupili u godinu kušnje, tzv. novicijat. Ovogodišnji novaci su Dragan Čabraja (Župa bl. Ivana Merza, Zagreb); Ivan Boras (Župa sv. Ante, Humac); Dominick Grgić (Župa sv. Jeronima, Chicago); Joel Sirovina (HKM Zürich); Vinko Kovačić (Župa Uznesenja BDM, Široki Brijeg); Mario Širić (Župa Bezgrešnog začeca BDM, Posušje) i Zoran Tomić (Župa sv. Mihovila Arkandela, Tomislavgrad).

Svečano misno slavlje i obred oblačenja predvodio je fra Jozo Grbeš, provincijal Hercegovačke franjevačke provincije, uz prisustvo brojnih drugih svećenika koji su došli sa svih strana svijeta u kojima djeluje Hercegovačka franjevačka provincija kako bi uveličali ovaj događaj.

„Habit naš franjevački, koji ćete vi braćo uskoro obući, odijelo je i znak, ogrtač našega tijela i obaveza našega zavjeta. Habit nam je nova mješina života u koju stavljamo novo srce, u koju stavljamo dušu koja je spremna mijenjati se da bi mijenjanjem stigla do savršene točke, savršene punine života. Habit je znak ove naše zemlje na kojoj su braća stotinama godina u njemu hodala noseći Krista stvorenjima zemaljskim... Bratski vam večeras govorim, ulaskom u novicijat ostavite stare mješine. Stara mješina curi i pušta na sve strane. Ona ne doživi vino ni vodu. Nova mješina je novi čovjek, nova duha, nova stava, nove misli, nove tišine, novoga uha, nove molitve, nove čežnje, novoga srca i nove čistoće kako bismo sutra, kako kaže mudrac razmišljali kao što misle mudraci, a govorili kao obični ljudi. Želim vam svom dušom da ovo milosno vrijeme bude milosno putovanje. Vrijeme kada bez straha susrećete sebe i s ljubavi Gospodina. I ne bojte se. Ništa se ne bojte. Vjerujte mi. I to vam iskreno bratski iz iskustva kažem. Kad kažete 'Evo me', kad kažete 'Gospode, možeš računati na mene' otvore vama se oceani milosti. I postat ćete svjedoci! Neka bude tako...' - kazao je fra Jozo Grbeš na kraju svoje propovijedi.

Nakon svete mise riječi čestitki uputio je župnik i gvardijan u Mostaru fra Danko Perutina, a zatim je prigodno druženje novaka, svećenika, obitelji, rodbine i prijatelja nastavljeno u klasturu samostana.

Novozavjetovanici će na jesen započeti filozofsko-teološki studij na KBF-u u Zagrebu, a novaci će svoju godinu kušnje provesti u samostanu sv. Ante na Humcu s jednim novakom provincije Bosne Srebrene.

Fra Stipe Iličić

Prvi zavjeti na Trsatu

U popodnevnim satima subote 26. kolovoza 2023. proslavili smo euharistijsko slavlje tijekom kojega su prve zavjete u Redu Manje braće položili sadašnji novaci: za Hrvatsku franjevačku provinciju sv. Ćirila i Metoda fra Ivan Fičković a za Slovensku franjevačku provinciju sv. Križa fra Andraž Gorenc i fra Filip Mlinar.

Euharistijsko slavlje predslavio je provincijal Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda fra Milan Krišto a suslavili su provincijal Slovenske franjevačke provincije sv. Križa fra Marjan Čuden i druga braća iz dviju provincija.

Nakon naviještene Božje riječi uslijedio je čin polaganja zavjeta koji se sastoji od prozivanja, homilije, pitanja te zavjetovanja.

U homiliji fra Milan je istaknuo važnost življenja onoga naučenog u novicijatu dok je fra Marjan govorio o jedinstvu u franjevaštvu povezujući to s Presvetim Trojstvom.

Nakon homilije kandidati su bili pitani o spremnosti posvećenja Bogu i nastojanja oko savršene ljubavi te su nakon provincijalove molitve za Božju milost, uz sudjelovanje dvojice svjedoka, klečeći uz položene ruke u ruke provincijala, čitali obrazac zavjetovanja. Fra Ivan je to

učinio u rukama fra Milana, dok su fra Andraž i fra Filip svoje ruke položili u ruke fra Marjana. Potom su im provincijali predali Pravilo Reda.

Poslije čestitanja euharistija se nastavila redovitim tijekom odnosno molitvom vjernika i euharistijskom službom. Po završetku mise zavjetovanici su se fotografirali te je uslijedilo zajedničko druženje s braćom franjevcima te rodbinom zavjetovanika. Želimo im obilje Božjeg blagoslova, mira i ustrajnosti!

Fra Šimun Benedikt
Kopričanec

Oblačenje na Trsatu

U večernjim satima spomendana sv. Ljudevita u petak 25. kolovoza 2023. u samostanu na Trsatu proslavljen je obred primanja u novicijat odnosno oblačenje redovničkog odijela. Za Hrvatsku franjevačku provinciju sv. Ćirila i Metoda u novicijat su stupili Ante Čulina iz Rovinja, Ante Žulj iz Ružića (kod Gruda) i Šimun Benedikt Kopričanec iz Koprivnice, a za Franjevačku provinciju sv. Križa – Bosna Srebrena godinu novicijata započeo je Josip Hajdaraj iz Đakovice.

Naravno da nije nedostajalo pozitivno uzbudjenje kroz koje smo prolazili prije samog obreda, no predanjem Bogu i braći franjevcima nestala je svaka nelagoda.

U obredu kojeg je predvodio provincijal Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda fra Milan Krišto, a na kojem je sudjelovao i provincijal Franjevačke provincije sv. Križa – Bosne Srebrene fra Zdravko Dadić, kandidati su nakon pojedinačnog prozivanja izrekli molbu za primanje u novicijat u samostanskom bratstvu kako bi u toj godini još bolje upoznali i živjeli franjevačkim načinom života. Nakon prihvaćanja molbe od strane provincijala naviješten je odlomak iz životo-

pisa sv. Franje fra Tome Čelanskog te je nakon prigodnog psalma uslijedio evanđeoski odlomak na hrvatskom i albanskom u kojem Isus nalazi i odabire svoje prve učenike te poziva narod na obraćenje. Fra Milan je u nagovoru potaknuo nove novake na razmatranje otajstva Križa Gospodinova po primjeru sv. Franje te sukladno tome proživljavanje kušnji koje će uslijediti kroz godinu novicijata kao i čitav život. Nakon nagovora uslijedio je čin oblačenja habita i bratsko čestitanje. Potom smo uputili vjerničku molitvu koju su čitali novi novaci fra Ante Žulj i fra Ante Čulina. Zaključena je molitvom očenaša te završnim blagoslovom nakon kojega smo se svi zajedno preporučili Majci Milosti pjevajući Salve Regina (Zdravo Kraljice). Uslijedilo je zajedničko fotografiranje te bratsko druženje.

Zahvalni smo Bogu koji nam je dao milost ovoga dana i ulaska u Franjevački red kao i braći koja su nas spremno primila kako bi se svakodnevno sve više upoznavali s franjevačkim načinom života te više povezivali s Kristom rassetim. Na tom putu preporučamo se u molitve.

Fra Šimun Benedikt Kopričanec

OBISK SAMOSTANOV SEVEROZAHODNE HRVAŠKE

V dneih 7.–9. 8. smo novinci, provincial p. Marjan in naši hrvaški magistri obiskali samostane na severozahodnem Hrvaškem. Glede na to da smo z noviciatom prejšnje leto na srečanju novincev videli že veliko slovenskih samostanov, se je spodobilo, da obiščemo še hrvaške. Hkrati pa so mnogi od samostanov, ki smo jih obiskali, v zgodovini pripadali naši Provinci sv. Križa.

Magister p. Ivan, ki je romanje organiziral, nas je najprej odpeljal v Virovitico, kjer se mnenju mnogih nahaja najlepša cerkev Zagrebške province in sicer posvečena sv. Roku. Zatem smo se napotili v Međimurje, ki leži med rekama Dravo in Muro. Tam smo najprej obiskali svetišče Ludbreg, mesto nam najbližjega evharističnega čudeža. Končno smo zvečer prispeli v Čakovec, kjer smo tudi dvakrat prenočili.

Naslednjega dne nas je pot najprej vodila preko meje v Slovenijo, na Svete gore nad Bistrico ob Sotli. Svete

gore, ki ležijo blizu hrvaške meje, so pomembno marijansko svetišče za okoliško Slovenijo in Hrvaško. Ob povratku so nas s kosilom pogostili s kosilom v samostanu v Klancu in s pecivom v magistrovem rojstnem kraju, Deseniču. Poleg obiska slovenske romarske poti, pa smo se priporočili Materi Božji še na Trškem Vrh pri Krapini. Dan se je zaključil s prijaznim sprejemom v samostanu v Krapini in z vrnitvijo v Čakovec.

Zadnjega dne smo obiskali hrvaške brate v Varaždinu, v samostanu, ki je med drugim namenjen tudi starejšim in bolnim frančiškanom. Ob povratku pa smo se ustavili še v Jastrebarskem – Jaski, skromnem samostanu z bogato zgodovino, in v rodni župniji bl. Alojzija Stepinca. Utrujeni od številnih ogledov, a napolnjeni z lepimi izkušnjami in zgodbami iz zgodovine v nekdanjih – slovenskih – in danes sosednjih – hrvaških – samostanov smo se vrili na Trsat, kje se pripravljamo na prve zaobljube.

